

ZALÁN TIBOR

Bevíz úr hazamegy, ha

**Majdnem dráma,
felvonások nélkül**

1991 – 1992

SZEREPLŐK

- HÓS** – akinek sok neve lesz, de egyik sem talál rá – hívjuk átmentileg
(vagy mindörökre) *Bevíznek*
- HÓSNÉ** – Éva, italszerető, szeretőtartó, fád
- ANYÓS** – karrier-kikövetelő, szarkeverő
- APÓS** – férfiasságmániákus, pimf kis alak, volt pártfunkcionárius
- ANYA** – gyermekkor (nem él), líra a köbön

- APA** – ifjúság (él, sajnós), dráma a kövön
- FIÚ** – elhanyagolta, debil, arrogáns
- LÁNY** – elkényeztette, nyafka, szűzkurva
- DRÁGATE** – hajdani szerető, elhagyva, gyerekekkel a nyakán
- ZABIKA** – emlékhány, érzelemzavaros lány, ő az elhagyott
- SZERETŐ** – Izabell, időhiány, kielégítetlenség, idegbaj
- SZERETŐ** – Józsi, a feleség vonaláról, öregedő szuperhím, agresszivitás
- FŐNÖK** – pontatlanság, szorgalmatlanság, közös hágasok és kihágások
- SZOMSZÉD** – behordja a koszt, kutya, ló
- TITKÁRNŐ** – szeretője volt, elhagyta, most túlhajtja
- HENTES** – utálja a velőt piritóssal, bővérű
- ÖREG** – az utcán ténfereg, időnként mindenbe belepofázik
- RENDŐR**
- RIPORTER**

JÁRÓKELŐK, TELEVÍZIÓSOK... stb.

A színről

Emeletes ház utcai frontját látjuk. Angol-típusú épület, legalább öt-hat ablakkal. Itt lakik Bevíz úr. A házba egy nagy, székelykapura emlékeztető bejáraton lehet(ne) bejutni. A zár nagysága, a kilincs stilizáltsága utalhat arra, hogy Bevízék életében mennyire fontos szerep jut a világ kirekesztésének, illetve tetszés szerinti beengedésének. Ez az utalhatás, természetesen, nem fontos. A falon semmilyen különleges díszítés. Legfeljebb az épület színe meglepő: lángvörös vakolattal borították.

Forgalmas utcában álldogál e jókora házacska, az előadás alatt megállás nélkül jönnek-mennek a járókelők, biciklisták, babakocsik és lovaskocsik, ha lehet autók, sőt, szabadtéri előadás esetén teherautók is.)

(Időnként hó esik, időnként eső, falevelek hullanak, vad virágzásba kezd a rét. Az utcán szüntelenül járnak, belejárnak és beledumálnak a történetbe.

A hőst mindig másként szólítják - nincs saját neve, élete... Lehet, hősrünk nem is létezik. De ez esetben sem kár érte.)

BEVÍZ *(vidáman érkezik. Kezében olcsóbb diplomata táskája. Szolid, kopottacska öltöny, nyakkendő, fehér ing, barna félcipő, mintás zokni. Az férfi egész megjelenésében van valami komikus és szánalomraméltó, annak ellenére, hogy formai kifogás sem a ruházatával, sem a megjelenésével szemben nem merülhet fel. Dudorászik, ettől kicsit spiccesnek látszik. Lehet, hogy az is. Spicces.)* Letelt a nap, galambocskáim, jön haza a ti apukátok, a te férjcskéd, drága, jövök haza, virágocskáim, letelt a nap, ismét a boldog... nem dög, hanem dog... tehát, boldog családi közösség, meg miegymás. Hm. *(Megáll, magyaráz.)* Nehéz napom volt ma is. Nekem általában nagyon nehéz napjaim vannak. Ezt az egyet le kell szögezmem. Fáraszt is a felelősség. A munkahely. A család. Hát, ez az. Egy ilyen embernek, mint én vagyok, s ezzel egy percre sem akarok hivatkozni, egy ilyennek azért több öröm, pihenés járna. Itt van ni, elmúlt öt óra, s még mindig nem vagyok szeretett családom körében. És megbecsülést is többet várnék el a környezetemtől. Én kérem *(oda fordul az egyik járókelőhöz)* már miniszter lennék, ha nem vagyok tekintettel megfelelő időben a környezetemre. Hogy miért voltam én megfelelő időben tekintettel a környezetemre? Én egy ilyen vagyok, na. Egyszerűen erkölcsileg nem bírom, hogy én itt izé, azoknak meg ott, a környezetemben nem oké. Ezt én

nem bírom és nem is vállalom, kérem. Aztán persze ide jutok, hogy kilóg a nyelvem a számból... persze, honnan is lóghatna ki máshonnan, mint a számból. Ez is mutatja, hogy milyen fáradt vagyok – hogy már a szavak sem találják meg a számát... (*A táskájában kotorász, előhúzza egy dagadt kulcsosomót, diadalmasan nyomja bele a hatalmas zár hatalmas kulcslyukába a hatalmas kapukulcsot, legnagyobb megdöbbenésére azonban nem fordul a kulcs a zárban. Egy darabig próbálkozik, azután csodálkozó arccal abbahagyja.*) Különös. Ilyen nem fordult elő velem tíz éve. Nem fordul a kulcs a zárban. Ez esetben pedig gond van. Ennek nyilván oka van, hogy nem fordul. Talán elromlott a zár. Ez persze képtelenség. Egy ilyen zár nem szokott elromlani. Mondhatni, soha. Ez egy, hogy is mondjam, ez egy családi zár. A családi zárok pedig nem szoktak elromlani. Akkor hát a kulcsban lesz a hiba. Abban viszont főként nem lehet hiba. Egy kulcs az mindig kulcs. Csak nem felejtette benne valamelyik én drágaságom a kulcsát? Belülről. Még ez látszik a legelfogadhatóbb magyarázatnak. Benne felejtette. Én meg jövök haza fáradtan, és nem tudok bemenni. Mert ő benne felejtette. Káromkodni lenne kedvem, de az ember, ha szereti a családját, nem káromkodik, még magában sem. A család az család, a család az szent, a társadalom legkisebb sejtje, az ember privát univerzuma. Benne felejtette, benne felejtette. Előfordul az mindenkivel, hogy egyszer-egyszer benne felejteti a kulcsot, meg egymást. Ilyenkor az ember csenget, ugye. (*A csengőre teszi a kezét, de nyomban lekapja onnan.*) Milyen megalázó! Egy életen át gürcölni a lakásért... mit lakásért, egy házért – egy emeletes házért, egy kacsalában forgó palotáért –, azután meg jön haza az ember a munkából fáradtan, meggyötörten, mert engem is megáldott a sors egy balfasz főnökkel, aki semmihez sem ért azon kívül, hogy engem cseszeget, mindent nekem kell persze helyette megcsinálnom, na itt van ni, hazajövök, s nem tudok bejutni a házamba. Csöngetnem kell, a saját házamba becsöngetni. Hát ez megalázó kérem, minden szempontból megalázó. Főleg ha valaki meglátja, hogy a saját házamba be kell csöngetnem, mint egy... mint egy idegennek... vagy ami még rosszabb, mint egy *olyannak*, akit kizártak a saját házából... Hát jó. Becsöngetek. (*Becsönget.*) Semmi. És senki. Ezek nincsenek itthon. Nos, azt nem firtatom, miért nincsenek itthon. Azt meg főleg nem, hogy hol vannak ilyenkor.

Felnőtt emberek, lehet dolguk, magánszférájuk, ugye, azután *elvannak* valahol. Magánszféra, slussz. Semmi gond. De ha elvannak, akkor nem lehet belül a kulcs. Ha pedig nincs belül a kulcs, akkor ki kell tudnom nyitni ezt a vacak zárat. Lehet, hogy rosszul csináltam valamit az előbb. *(Ismét próbálkozik, az előzőhöz hasonló sikerrel. Egyre idegesebb, a végén nagyot reccsenve beletörik a kulcs a zárba.)* Na, hála istennek! Már csak ez hiányzott. De ha beletörött, az azt jelenti, hogy nincs belül... a lófasz se tud itt már kiigazodni. *(Vadul elkezd csöngetni. Hirtelen kinyílik az egyik földszinti ablak, kisvártatva kihajol rajta Éva, a felesége. Ruházata rendetlen.)*

ÉVA   Ki maga és mit óhajt? Miért nyomja úgy azt a rohadt csengőt, mint aki-nek elment a józan esze?

BEVÍZ   Tessék? Édeském...

ÉVA   Tudja, ki a maga édeskéje... szemtelen!

BEVÍZ   Évikém, az ég szerelmére...

ÉVA   Én magának nem vagyok az Évikéje.

BEVÍZ   Akkor meg mi a fenét mondjak? Hogy kis feleségem?

ÉVA   Maga teljesen megőrült. Én, a maga kis felesége... Tűnjön el, amíg szépen mondom...

BEVÍZ   Ne, ne csukd be az ablakot, könyörgök. Itt valami végzetes félreértés van, valami rettenetes...

SZERETŐ *(félmeztelenül jelenik meg a feleség háta mögött, fél karjával átfogja az asszonyt, ügyelve, hogy a melle belekerüljön a karolásba)* Ez meg ki a fene itt, édes? És mit akar itt ez, édes? Lemenjek és bevágjak neki egyet, édes? Lemegyek és bevágok neki egyet, édes. Oké, édes? Bevágok egyet, édes. Azután meg neked vágok be egyet, édes. A kurva anyját az ilyen sündörgő alakoknak, nem igaz, édes? Lehet, hogy ez a szarjankó itt egy kukkoló, nem lehet, édes? A kurva anyját az ilyen alakoknak, édes.

BEVÍZ   *A kurva anyjukat.* Többes számban eztet így kell mondani. Kell az egyeztetés, ha meg nem sértem, *édes*. Egyébként az, hogy én ki vagyok, nem érdekes.

Azazhogy, nem tartozik magára. Azazhogy: nem magára tartozik. Itt legfeljebb én kérdezhetem meg azt, hogy hogy került a házámba?

SZERETŐ A maga házába?

BEVÍZ Az enyémbé.

SZERETŐ Mióta ez a maga háza?

BEVÍZ Megvallom, van egy ilyen kényszerképzetem, hogy mindig is az enyém volt.

ÉVA Ezt végképp nem állíthatod, Elek...

BEVÍZ Nem vagyok Elek.

SZERETŐ Hahaha. Bevíz Elek, bevizelek, bevizelek...

BEVÍZ Istentelenül szellemes. Azt nem hallotta még, hogy Végh Béla?

SZERETŐ Végh Béla... Végbéla... végbél a... haha, mókás egy fickó, azt mondja, hogy végbél a... remek.

ÉVA De Elek, ezt ne csináld!

BEVÍZ Az előbb még meg sem ismertél. Most meg egyszerre csak Elek lettem.

SZERETŐ Szervizelek, bevizelek...

BEVÍZ Dugulj már el, haver!

SZERETŐ Édes, hallottad ezt, hogy mit mondott, én most lemegyek és beverek neki egyet, édes...

BEVÍZ Szabadna megtudnom, miért szólítja egyfolytában édesemnek a feleségemet?

SZERETŐ Nem látod, te balek, hogy én vagyok a szeretője?

BEVÍZ Ez a gorilla tényleg a szeretőd?

FELESÉG Nem gorilla. Imád engem. S akkora fasza van neki, kisöreg, akkora van neki, hogy ha te azt meglátnád, elájulnál.

SZERETŐ Akkora, akkora. Egyből elájulnál.

BEVÍZ Szóval, neked szeretőd van?

FELESÉG Van. Az van. Szeretóm. Akkora. Na és, mit csodálkozol ezen?

BEVÍZ És mióta van neked szeretőd?

FELESÉG Mióta? Mindig is volt. Melletted? Melletted mindig is kellett egy szerető. Te egy nagy nulla vagy, édesem. Az ágyban. A széken. Az asztalon. A pincében. A padláson.

SZERETŐ Na, mi van, pocakos, a konyhában soha nem ugrottad meg az asszonyt?

BEVÍZ Kikérem magamnak ezt a hangot.

SZERETŐ Most meg mire puposkodsz, Elek? Ez a világ sora. Reggel még volt asszony, oszt este már nincs asszony. Eredj a fenébe innen, Bevíz Elek, mert lemegyek és beleverek egyet abba a pogácsa képedbe.

BEVÍZ Na gyere le, ha mersz, túlkoros bájgúnár!

FELESÉG Lajos, ne legénykedj! A derekad, tudod, a derekad. Azután meg lehet ápolni téged hetekig...

BEVÍZ Tudod kit, anyádat ápold, anyádat, azt a...

ANYÓS *(kicsapódik a másik ablak, megjelenik az anyós)* Mi a bajod, fiam? Már megint ittál? Ez botrány. Miért ácsorogsz a kapu előtt? Gyere be, még meglát valaki.

BEVÍZ Maga hogy kerül ide?

ANYÓS Mi az, hogy hogy kerülök ide? Én itt lakom, fiam, mióta világ a világ.

BEVÍZ Aha. Itt lakik, mióta világ a világ. Értem. Azaz, nem értem, hogy mióta világ a világ. Azaz, most tudtam meg valamit, hogy maga itt lakik, hát, örülök, mit mondjak, nagyon örülök, hogy itt lakik, mert nyilván azóta világ a világ, hogy így mondjam, megtörtént a nagy bumm, a maga idejelenésével. Na, de mondja csak, mama, azt tudja, hogy a lányának szeretője van?

ANYÓS Szeretője? Nagyon helyes. Egy nőnek csak legyen szeretője, ha férjnél van. Legyen több is, ha egészséges. Ez meg egészséges, hogy eszem a máját, van ennek mindene, melle, fara... még szép, hogy szeretője is van.

BEVÍZ Fantasztikus. Ezt mondja...

ANYÓS Mi mást mondanék? Nekem is volt szeretőm, annyi, mint a nyű. Minden nációból kipróbáltam egyet-egyed. Feketét, fehérét, sárgát, vöröset, kéket, zöldet, lilát, barnát, van-e még szín, aztán kicsit, nagyot, egyenest, púposat, egészségest, tolóko-

csist, okosat, barmot... Én mondtam neki, fiacskám, próbálj csak ki mindent, egyszer él az ember, s abban az egy életében mindent ki kell próbálni.

BEVÍZ De hát akkor maga egy oltári nagy kurva volt, mama!

ANYÓS Kuss! Oké? Kurva az anyád.

BEVÍZ Anyámat, anyámat ne...

ANYA (*újabb ablak csapódik ki*) Köszönöm, hogy megvédesz, drága kicsi fiam. Köszönöm.

BEVÍZ Anya! Hiszen te... anya, hiszen te nem is élsz már!

ANYA Emlékszem, olyan aranyhajú kisfiú voltál...

BEVÍZ Anyácska, ha már élsz megint és ha már te is itt laksz, legalább ezeket a közhelyeket hagyd el!

ANYA Az, bizony hogy az voltál. Olyan kis okos, jólnevelt, boldog, hatalmasakat kacagtál, hát nem emlékszel semmire?

BEVÍZ Anya, a feleségemnek szeretője van.

ANYA Ó, szegény gyermek. Talán csak valami félreértés lehet. A te feleséged olyan rendes, kedves teremtség, és te is olyan jó vagy, Ferikém...

BEVÍZ Anya, miért szólítasz Ferinek, anya...

SZERETŐ Elek! Hívja csak Eleknek. Felháborító, hogy a saját fiának nem tudja a nevét. Bevizelek.

BEVÍZ Hogy beszélsz egy halottal, te marha?

SZERETŐ Oh, pardon, csókolom a kezeit, én vagyok a menyének a szeretője. Nem tudtam, hogy halott tetszik lenni. Ez esetben egészen más a helyzet. Ez esetben frankó egy gyerek ez a kis kopasz odalent.

ANYA Békesség, szeretet, gyermekeim.

ANYÓS A te drágalátos fiad engem lekurvázott.

ANYA Mert az is vagy, édesem.

ANYÓS No, arról beszélhetnénk, melyikőnk volt a nagyobb kurva. Azt se tudod, kitől van ez a szerencsétlen Pista.

FELESÉG Ne nézz így, hallod? Te marha. Ne nézz így, mert megszakad a szívem.

BEVÍZ Be akarok menni.

FELESÉG Ide? Miért?

BEVÍZ Mert itt lakom. És a férjed vagyok. Akárhogy szeretőket is tartasz. Mégiscsak...

FELESÉG Megint kezdi. Mit kötözködik itt velem? Mi köze a szeretőimhez? Én nem vagyok a maga felesége, soha nem is voltam.

BEVÍZ Hallod ezt, mama?

ANYA Nem hallom, kisfiam, nem hallom. Sokat romlott a hallásom, mióta meghaltam. Szép feleséged van, s gyermekkorodban olyan kis loknis, szőke hajú kisfiú voltál. Volt egy kis térdnadrágod, abban végigmentünk az utcán, te mindenkinek illedelmesen köszöntél, utánunk fordultak az emberek...

BEVÍZ Anya, már nem vagyok gyerek, hol van már az, anya, az a loknis kis hülye, én felnőttem, lassan megöregszem és meg is halok, itt állok a saját házam kapujában és nem tudok bemenni, anya, a saját házamba nem tudok bemenni, a feleségemnek szeretője van, aki itt ácsorog meztelenül a hálószobám ablakában, két kefélet között, anya, hagyd már ezeket az izéket... anya, én nem vagyok boldog...

ANYA Boldogság. Mit jelent az a szó, boldogság? Milyen boldogok voltunk, te, milyen boldogok. Csak jártunk kézenfogva, te térdnadrágban...

BEVÍZ Anya, neked nincs... anya, neked nincs más emléked rólam...? Anya, én negyven éves voltam, amikor meghaltál, mégiscsak kellett volna, hogy... anya, hát az nem lehet, hogy sem az ifjúságom, anya... hogy neked semmi, semmi...

ANYA Mindenre emlékszem, édesem. Mindenre. Nagyon jól emlékszem. A sétákra, te voltál a legjobb tanuló, hoztad haza a jó jegyeket, zongoraórákra kísértelek... Az igazgató úr kiemelt a tanévzáró beszédében, ott álltunk apáddal és fogtuk egymás kezét, te hátranéztél azzal a nagy kék szemeddal, néztél bennünket...

FELESÉG Nem is tud zongorázni. A szeme pedig vizenyős barna.

SZERETŐ Ez egy seggfej. Lehetetlen, hogy ez bármilyen hangszeren játszani tudjon. Ez az alak egy nagy nulla. Nincs is szeme. Csak tudnám, mit akar itt.

ANYÓS Való igaz. Mit akarsz itt, fiam?

BEVÍZ   Nagyon viccesnek tetszik lenni. Ugye. Hogy én mit akarok itt. Én vagyok *itt* itthon, ugye... és akkor én mit akarok... nagyon jó...

ANYÓS   Na, figyelj csak rám, Péter! *Itt* legyen vége a tréfának. Ha nem takarodsz a fenébe, rendőrt hívok.

BEVÍZ   Hogy ez nekem nem jutott előbb az eszembe! Ez a megoldás... Rendőr. Rendőr, hé, rendőr!

RENDŐR (*peckesen besétál, hanyagul szalutál*) Úgy hallom, itten rendőri beavatkozásra van szükség. Szolgálatukra, Bazsó Dezső, tizedes.

BEVÍZ   Bazsó Dezső, tizedes, én nem tudok bemenni a saját lakásomba.

RENDŐR   És mi akadályozza meg önt ebben, uram?

BEVÍZ   Nem engednek be.

RENDŐR   Ki nem engedi be?

BEVÍZ   Senki sem enged be. A feleségem azt mondja, nem vagyok a férje.

RENDŐR   Ez esetben tényleg nincs oka önt beengedni.

BEVÍZ   De én a férje vagyok.

RENDŐR   Ez esetben viszont feltétlenül. Tudná ön ezt valamivel bizonyítani? Ezt a nevezett férjiséget?

BEVÍZ (*szétpattintja a diplomata táskát, kotorászik, előkapja a személyigazolványát*) Tessék. Ebben itt áll feketén, fehérén, tessék megnézni kérem.

RENDŐR   Lássuk. A neve... hm, ez több, mint különös, kedves polgártárs, vagy hát nem is tudom, minek nevezzem... Biztos maga abban, hogy Habony Matildnak hívják, hajadon és vácrátóti illetőségű?

BEVÍZ   Micsoda marhaságokat hord itt össze nekem.

ANYÓS   Sértegeti a hatóságot a gyalázatos nőimitátor.

RENDŐR   Egy pillanat. Ki ez a sipítózó idős hölgy.

BEVÍZ   Ez a vén kurva az anyósom.

RENDŐR   Nos, ennek a vén kurvának annyiban mégiscsak igaza van, hogy a hatóságot nem sértegetjük. Értettük?

ANYÓS   Hogyhogy vén kurva?

RENDŐR Kuss, mert előállítom magát is.

BEVÍZ Mi az, hogy *is*? Kit még?

RENDŐR A vén kurvát és magát. Hamis iratokkal, magát férfinak kiadva be akar hatolni egy házba, ahol nem ismerik.

BEVÍZ Nem hiszek a fülemnek. Nem is hiszek. Én álmodom.

RENDŐR Majd mindjárt leakasztom a kettőnyolcvanas kolbászomat az oldalamról, s odacsapok a füle tövére.

BEVÍZ Anya, hallod, anya? Egy nőt akar megütni ez a briganti.

RENDŐR Itt van az anyja is?

BEVÍZ Igen. Bár már meghalt, most itt van. Mondj már valamit, anyácska!

RENDŐR Ühüm. Meghalt, de most itt van. Különös anyácskája van magának, hallja-e! Asszonyom, ha jól értelmezem, ön ennek a hölgynek az anyja. Illetve csak volt. Most pedig jön és visszajár, vagy mi a fenét tetszik itt csinálni.

ANYA Csak nem tett valami rosszat az én Vendelkém?

RENDŐR Nem Vendel. Matild.

ANYA Én már csak tudom, hogy kicsoda a drágám. Jaj, az a szép, loknis kis frizura. Hát nem édespofa, most csak nézzen rá.

RENDŐR Meglepő ez a lokni. Meg aztán azt sem állítanám, hogy édespofa ezzel a szopott gölődin fejével. Már bocsánat, hölgyem. Ki a feleség?

FELESÉG Azt állítja, hogy én...

RENDŐR Hogy maga. És maga... maga az?

FELESÉG A fenét. Sose láttam ezt az alakot.

ÖREG Hagyja már békén. Nem látja, hogy ez az ember szenved?

RENDŐR Szenved? Mitől szenved?

ÖREG Mert nincs meleg ruhája.

RENDŐR Aha. És minek kellene ennek a szenvedő embernek meleg ruha?

ÖREG Mert jön a tél, jön a tél és meg fogja gyötörni.

RENDŐR Értem. Ez esetben itt rám már nincs szükség. Itt kabátra van szükség.

ÖREG Ahogy mondja. Leléphet, fiam.

(Rendőrtisztelegve, vigyázzlépésekben el.)

BEVÍZ Maga koldul itt, vagy mit csinál?

ÖREG Az eszed tokja. Nesze, itt egy ötös. Még jól jöhet. (Feldob egy ötöst, Bevíz röptében elkapja.) Egyébként miért akarsz bemenni? Mi van ott benn?

BEVÍZ Az otthonom.

ÖREG Ne röhögtesd már ki magadat, te mafla! Otthon? Addig örülj, amíg kint lehetsz.

ANYÓS Maga csak ne tanítgassa, vén csirkefogó.

ÖREG Ebben a házban nagyon szeretnek minősítgetni. Ide én be se tenném a lábam.

ANYÓS Nem is hívta senki, vén csavargó.

SZERETŐ Még mindig itt vagy, te jómadár? Azt akarod, hogy lemenjek?

BEVÍZ Tud egy jó lakatost?

ÖREG Tojok a fejedre. Ekkora marhát! Örülnél a szerencsédnek.

FELESÉG Drágám, töltenél egy viszkit jéggel?

SZERETŐ Futok, cicám. Rohhanok.

BEVÍZ Sose szeretted a viszkit jéggel. Egy. Jeget is mindig én csinállok. Kettő.

SZERETŐ Nehogy azt mondd már, te majom, hogy Évikét is te csináltad, három!

BEVÍZ Magának a feleségem nem Évike. Megjegyzem, a viszki az enyém, s nagyon utálnám, he benyakalnátok.

FELESÉG Gondolnál a gyerekeidre!

ANYÓS Mindig is ilyen irigy faszari voltál. Semmire sem vitted. Na, vitted valamire? Semmire. Nézz már magadra! A Május 1. Ruhagyár is kiröhögne. Te meg a viszki...

SZERETŐ Temetőbe visz ki. Haha.

BEVÍZ Jó humora van a hapsidnak, anyukám.

ANYÓS Ne hagyd magad, lányom, öntsd le egy lavór vízzel ezt a... ezt a várostromló csatabárdot.

BEVÍZ Mama, maga már megint túlművelt.

APÓS (*újabb ablak*) Most azután elég, mert a kezembe veszem a helyzetet.

BEVÍZ Tehát maga is itt van?

APÓS Ugyan hol lennék! Lehet máshol az ember, mint itt?

BEVÍZ Lehet. Itt kinn is lehet.

APÓS Hát miért nem jössz be?

BEVÍZ Nem tudok.

APÓS Nincs kulcsod?

BEVÍZ Beletört.

APÓS Hiba.

BEVÍZ Nem jönne le kinyitni az ajtót?

APÓS Megy a fene. Hozz létrát. Mássz be az ablakon.

SZERETŐ Na, azt megnézem. Úgy vágom pofán, hogy összeszarja magát.

APÓS Ez kicsoda.

BEVÍZ A lány szeretője.

APÓS És te ezt hagyod?

BEVÍZ Mit csináljak?

APÓS Ez a te bajod, Sanyikám, hogy egy ilyen kis tutyimutyi fing figura vagy. Létra, fel, bevered a pofáját ennek a szarházinak, elkapod Évikét, úgy vágod oda az ágyhoz, hogy reccsenjen bele a szakramentum, adsz neki vagy kétszer, ami belefér, ne félj, mindjárt lesz itt rend és parancsuralom.

ANYÓS Nem hallgatsz el mindjárt, vén szájhős. Te talán megcsináltad ezt valaha is? Ugyanilyen piti kis fazon voltál, mint ez itt lent.

APÓS Ja, az más. Ha front, akkor legyen front. Figyelj ide, Sanyi, ha ide mered támasztani a létrádat a falhoz, hát én olyat vágok bele abba...

APA (*megjelenik az anya mögött*) Mi folyik itt?

BEVÍZ Apa! Te hazajöttél Amerikából?

APA Nem azt kérdeztem, hogy én honnan jöttem haza, én azt kérdeztem, mi folyik itt.

BEVÍZ Apa, te mikor...

- APA Én nem azt kérdeztem, hogy én mikor, hanem azt, hogy mi folyik itt.
- BEVÍZ Apa, itt dráma folyik.
- APA Igazi dráma?
- BEVÍZ Még nem lehet tudni. Lehet, hogy nem igazi.
- APA Ne bizonytalankodj állandóan. És ne piszkáld az orrodát. Szóval dráma. Nahát. Te vagy a főszereplője?
- BEVÍZ Még az is lehet.
- APA Most lehet, vagy te vagy?
- BEVÍZ Na jó, én vagyok.
- APA Akkor ez egy nagyon vacak dráma. Fiam, te nem vagy drámai alkat. Te egy ilyen... szóval... én nem azt kérdeztem... és hogy kerültél bele ebbe a drámába?
- BEVÍZ Ahogy te.
- APA Én nem vagyok benne. Még csak az hiányozna, hogy én a te drámádban! Jó, a fiam vagy, de ez még nem jelenti azt, hogy most már össze vagyunk kötözve. Mindig ilyen voltál. Sose tudtad, minek van az ideje. Ha az ember a kisujját nyújtotta neked, te rögtön a könyökét akartad.
- FELESÉG Ezt én is aláírom. Pontosan ilyen vagy.
- APA Ő a kedves feleséged? Üdvözlöm, aranyoskám, én az Ernő édesapja vagyok, nem volt eddig szerencsénk, tudja, én Braziliában keményen, mint a jég verése, ezt nem is tudom, már honnan idéztem, de mit is mondott, hogy mi a neve?
- ANYA Hát nem aranyos gyerek, apa? Hát nézd már meg! Hát nem aranyos? Azok a loknis fürtjei...
- APA Lokni vagy fürt. Slussz. Te mindig elkényeztetted ezt a hülyegyereket. Befektetted közénk az ágyba. Semmit se tudtam miatta csinálni. Egyszer meg lehugyozott a mamlasza. Odabújt hozzám, aztán egyszer csak éreztem a melegséget az oldalamon. Lehugyozott a marhája. Ez meg a lokni! Makó Jeruzsálem. Miatta pattantam ki Braziliába, mert már nem bírtam látni. Ahogy elnézem, nekem volt igazam. Nem igaz? Nem is nézem. Szoktál még behugyozni, te mamlasz?
- BEVÍZ Apa, nagyon hiányoztál.

APA Én nem azt kérdeztem, hogy hiányoztam-e vagy sem. A kérdéseimre figyelj és igyekezz azokra kielégítő választ adni. Értettük? És állj vigyázzba, ha veled beszélek!

BEVÍZ Apa, nekem nagyon...

APA Ha nagyon kell, akkor menj ki... azaz gyere be. Egyáltalán, miért nem jössz be?

BEVÍZ Nem tudok.

APA Jellemző. Mit mondjak, nagyon jellemző.

ANYÓS Hát nem ütött az apjára.

APA Van szerencsém... kiszthand, Jakabházy Arnold, Brazíliából. (*Váratlanul erős akcentussal kezd beszélni.*) Tudja, kedves, én ötvenhatban... Hős, meg mi-egymás. Nehéz idők. Majd erről négyszemközt.

APÓS Tudja kivel négyszemközt. Casanova.

APA Ez a kis öregember kicsoda itten, ni?

BEVÍZ A nászurad.

APA Nem volt nagyobb? Ez apósnak elég kicsi.

APÓS Kis ember nagy bottal jár.

SZERETŐ Nagy ember még nagyobbbal. Ha akarják, megmutathatom!

Előkapjam?

ANYÓS Rajta, csak rajta... ez a fiú győzhetetlen fajta. Tiszta szerencsés az én lányom.

FELESÉG Ne ízetlenkedj. Ha már itt tartunk, hősünk nem ütött az apjára. Ezt objektíven meg kell állapítanunk.

APA Köszönöm. El kell mondjam önöknek, az apja viszont épp eleget ütött a hősre. Ha kellett derékszíjjal, ha kellett, vasalózsínórral. Ha kellett, pusztá kézzel. A gyereket ugye nevelni kellett.

FELESÉG Verte a gyereket? Nem szégyelli magát?

APA Én ezt vertem itt. Ezt az alakot, aki most itt áll lent és valamilyen tisztátalan okból az apjának szólít.

ANYA Arnold, lehet, hogy ez nem is a mi gyerekünk?

APA Nem lehet, hanem egyenesen biztos. Csak nézz rá. Hasonlít ez valakire?

FELESÉG Hozod már azt a viszkit, a kurva égbe, hozdad már azt a kurva viszkit, a kurva életbe!

BEVÍZ Én is szomjas vagyok.

ÖREG (*elősomfordál*) Még mindig be akarsz menni?

BEVÍZ Szomjas vagyok.

ÖREG Na gyere, meghívlak egy sörre.

BEVÍZ (*hiszterikusan*) Én bent akarok sört inni, nekem a hűtőszekrényemben három üveg hűtött kőbányai sör van. Én a hűtött kőbányai söreimet akarom meginni.

SZERETŐ Azt már ihatod, Bevíz Béla. Pont három numerán vagyunk túl. Megszomjaztatott ez a kis bestia, aki nem is olyan kicsi. Hiszen tudod te azt. Elég szar sörök voltak, az szent, kőbányait már csak a parasztok isznak, de ha szomjas az ember, akkor az is megteszi.

ANYA Gyerekkorodban soha nem ittál. Nem tetszik nekem, hogy most hirtelen így züllesz.

FELESÉG Züllik? Az nem kifejezés. Ez az ember alkoholista. Megveszik minden korty italért. Már a munkahelyéről is kidobták az örökös részegeskedése miatt.

BEVÍZ Mármint, hogy engem dobtak volna ki. Remek. És akkor most honnan jövök, te hülye picca, ha nem a munkahelyemről. A kuplerájból?

FELESÉG Azt neked kell tudnod. Mit foglalkozom én azzal, hogy te hol henteregsz. Ki vagy te nekem?

BEVÍZ A sörömet persze volt pofátok bevágni előlem.

SZERETŐ Most izélsz azzal a két szar sörrel. Kőbányaival. Nem lenne pofám fölhánytorgatni.

APÓS Való igaz. Ne izélj már azzal a kőbányaival. Te úgylis csak kihúgyoznád.

APA Hát erre neveltelek én téged? Ha ugyan te voltál és neveltelek. Hogy itt izélsz egy kőbányai miatt?

BEVÍZ Nem egy... három kőbányai...

APA Nem azt kérdeztem, hogy hány kőbányai... soha nem arra felelsz, amit kérdezek. Borzalmasan fegyelmezetlen vagy, fiam, figyelmeztetlek, ez nem mehet így tovább. Légy fegyelmezett! A nyár heves.

ANYÓS Remek apa. Micsoda szigor! És mennyire szánalmas ez eredmény.

BEVÍZ Elárulná, hogy mi a baja velem?

ANYÓS Veled? Veled tulajdonképpen semmi. Csak nem szeretem, ha izélsz itt azzal a rohadt kőbányaival. Meg jössz itt a lányom szeretőjével. Piti alak. Pfúj.

SZERETŐ Én sem szeretem, hogy jön itt velem. Ne gyere velem, mert beverek egyet a pofádba, te kis... izélős.

FELESÉG Te viszont igazán jöhethnél már a viszkimmal, a szentségít!

ÖREG Na, jössz, vagy nem jössz?

BEVÍZ Csak kolduljon egyedül tovább.

ÖREG Koldul az anyád, taknyos. Nesze egy ötös.

BEVÍZ Érti maga, hogy itt mit történik? Egyik pillanatról a másikra se kép, se hang. Hogy nem lakom itt. Én nem lakom itt. Nem tudok bemenni. Tudja, hogy fája a szívem, hogy nem tudok bemenni? Széthasad egyenesen. Szét, a szentségít.

FELESÉG Ne káromkodj! Ezt is utálok benned, hogy folyton káromkodsz.

BEVÍZ Meg akkor még az is, hogy jön a rendőr és azt mondja, hogy nő vagyok. Hát érti maga ezt? Na, ez elment. Legalább meghallgathatott volna.

FŐNÖK Szomorúan hallom, hogy munkanélküli lettél.

BEVÍZ Nem igaz, én nem vagyok munkanélküli, én most is munkából jöttem, s mennék be, de beletört a kulcsom a zárba...

APA Én nem azt kérdeztem, hogy mid hova tört bele, én azt kérdeztem, hogy tehetted meg ezekkel a derék, jóságos, jámbor emberekkel, hogy léha életmódod miatt kirúgattad magad a munkahelyedről.

BEVÍZ Mondom, hogy van munkám.

FELESÉG Még hazudsz is.

BEVÍZ Te hazudsz.

FŐNÖK (*aktákkal a hóna alatt valamelyik ablakban*) Hogy mondhat ilyet a feleségének, Bevíz! Hogy a felesége hazudik. Micsoda otrombaság. Nem kell tovább titkolóznia.

BEVÍZ Az már nem lep meg, hogy maga is itt lakik. De nem értem egészen világosan, hogy mire céloz.

FŐNÖK Már megmondtam a kedves feleségének. Tapintatosan persze, kellő finomsággal.

BEVÍZ Mit mondott meg?

FŐNÖK Az igazat.

BEVÍZ És mi az igazság?

FŐNÖK Hogy magát kirúgtam italozó életmódja miatt az irodából. Sőt, azt is elmondtam, hogy molesztálja a nőket.

ANYA Egy anyának nincs ennél szomorúbb hallanivalója.

APA Ha férfi vagy, felkötöd magadat.

APÓS Ez nem férfi. Ez nem fogja felkötni magát.

BEVÍZ Nem fogom felkötni magam.

APÓS Nem vagy férfi.

BEVÍZ Férfi vagyok.

APÓS Nem vagy férfi.

IZABELL (*a feleség ablakában*) Férfi. Én már csak tudom. Talpig férfi... volt.

APA Kisztihand. Kihez van szerencsénk? Jakabházy Arnold, akit ez az ember azzal rágalmazott meg, hogy a fia.

IZABELL Izabell vagyok. Egyszerűen csak Izabell.

FELESÉG A szeretője.

ANYÓS Micsoda? A szeretője? S te még nem kapartad ki a szemét? Látod, te szemét, mit tettél? Kurvázkodásoddal tönkretetted a lányomat. Most kénytelenek leszünk ezt is idevenni.

APA Na. Férfiemberek vagyunk, ugyebár. Ezért nem haragszom annyira. Ha egy férfi...

IZABELL Mondom, hogy csak volt.

ANYA Fiacskám, mi dolgod neked ezzel a hölgygel?

ANYÓS Nem hallod, hogy a szeretője? Kurvapecér a fiad, édesem. Egy rohadt, jellemtelen senki, kurvapecér.

FELESÉG Nagyon fáj, hogy ezt tetted velem, Arnold.

APA I am sorry, én vagyok az Arnold.

FELESÉG Bocsánat. Gergely, fájsz nekem, de többé nem tudok hozzádérni. Becsaptál, hazudoztál, megmérgezted az életünket.

BEVÍZ Izabell! Te is ellenem fordulsz?

IZABELL Csak az igazat mondom.

BEVÍZ De hát nem igaz.

APA Ennek utána kell járnunk. Izabell! Igazat beszél kiskegyed?

IZABELL Igazat.

APÓS Beszéljen már!

IZABELL Öt éve vagyok a szeretője.

BEVÍZ Maga mit keres a lakásomban? Éva, mit keres a lakásomban az a koszos ember? Azt már nem! A szomszéd ne lakjon ott!

SZOMSZÉD Ne szakítsa félbe a hölgyet!

BEVÍZ Behordja a koszt. Maga szemétszóró!

SZOMSZÉD Áthoztam a kutyámat is, sőt, csináltunk helyet a lónak is. Beee!

BEVÍZ A lovat is?

SZERETŐ Azt is. Minden teli van ló- meg kutyaszarral. A dolgozószobában szállásoltuk el a szomszéd urat.

BEVÍZ Ne nyúljon semmihez, megértette?

FŐNÖK Nyugodtan hozzányúlhat. Felvettem maga helyére az urat az irodába.

BEVÍZ Ezt a bűdöset?

IZABELL Most mondhatom végre?

ANYA Kisfiam, mi közöd neked ehhez a lányhoz? Olyan szép és fiatal, mint én voltam, a haja is, hullámos, fényes, megbolondultak utánam a férfiak...

APA Talán bolondultak érted... de ezt hagyjuk... Beszéljen a szegény, meg-
rontott kislány.

IZABELL Szóval, öt éve kezdődött. Egy tárgyaláson ismerkedtünk meg.

FŐNÖK Szóval mégis ilyenekre használta fel a kiküldetéseket... disznó, nincs erre
jobb szó. Az ilyet mindenhol el kell távolítani.

IZABELL Azzal vett le a lábamról, hogy elmondta, milyen árva.

TITKÁRNŐ Engem is azzal vett le a lábamról.

APA Újabb hölgy. Szabad a paramétereit, kisztihand?

FŐNÖK A titkárnom. S a lenti brigantinak az egyik áldozata. De erről később.

BEVÍZ Mi ez? Nyilvános kihallgatás?

APA Csak dráma, fiam, s ne szólj bele, itt csak én kérdezek, megértted?

BEVÍZ De egyetlen szó sem...

APA Én nem azt kérdeztem, hogy hány szó, én azt kérdeztem, mit tettél ezek
ellen az ártatlan emberek ellen.

BEVÍZ És ők ellenem?

APA Kuss, megátalkodott! Megvonom a szót. Én nem azt kérdeztem...

IZABELL Azt mondta, szüksége van valakire, egy nőre, szerelemre, a felesége el-
hidegült tőle, ez a nő itt mellettem nem hajlandó neki szerelmet adni, a családi ágyuk
jéghideg ravatal...

FELESÉG A jó nénikédet, fiacskám. Az a hullaház. A jó nénikéd a ravatalozóban.

BEVÍZ Talán nem így volt? Kéthavonta egyszer éltünk családi életet.

ANYA Kisfiam, a családi élet szent dolog. Azzal nem szabad viccelni. Soha ne
viccelj a házassélettal. Soha ne feküdjetek le haraggal és mindig keljetek szeretettel.

FELESÉG Na, arra várhatsz, hogy én mikor engedlek még egyszer magamhoz!
Utáltam az örökös hülye dörgölődzéseidet, az ajánlataidat, a verejtékes tenyeredet,
ahogy simogattál. Mit akartál, nem vagy te semmire sem képes.

IZABELL Az elején persze jó volt minden. Én még gyerek voltam. Alig múltam
tizennyolc.

APÓS Liliomtipró állat.

ANYÓS Várnősző barom.

ANYA Pedig olyan szelíd kisfiú volt. A légynek se ártott. Szőke kis haja, az az aranyos lokni...

IZABELL Nagyon sokat tanultam tőle. Azután kezdtek megritkulni a találkozások. Figyelmetlen lett, örökké fáradt, elfoglalt, ingerült. Bajok vannak egy idő óta a potenciájával is.

BEVÍZ Ez nem igaz. Tegnap is háromszor basztalak meg.

FELESÉG Kac-kac. A kis csókkirály. Összesen nem szokott annyiszor sikerülni egy hónapban, aranyom.

BEVÍZ Naná, hogy egy ilyen fád nőn az ember...

SZOMSZÉD Vádlott, ne szóljon közbe!

BEVÍZ Mi az, hogy vádlott?

HENTES *(Nagy, véres kötényben, az ablakban)* Vegye tudomásul, soha többé nem kap tőlem velőcsontot. Mindig félretettem magának, olyan behízeltő dumája volt. Most meg kiderül, hogy fiatal lányokat ront meg. De hát magának is van lánya. Erre nem gondol?

BEVÍZ Ah, isten hozta minálunk, hentes úr. Látom, vannak már bent elegen. Tudja mit? Szopja ki az összes csontjából a velőt! Pirítóssal.

HENTES Kérem, ez ízléstelen volt. Én utálok a velőt pirítóssal. Egyáltalán, mindenfajta húst utálok. Én kérem vegetáriánus vagyok.

BEVÍZ Akkor meg mi a fenének lett hentes?

HENTES Az élet néha furcsa helyre állat.

LÁNY Apa soha nem gondol ránk.

FIÚ Apa örökké csak magára gondol.

BEVÍZ Gyermekeim, szóval ti is itthon vagytok. Hallottatok mindent?

LÁNY Hallottunk, de abban, amit hallottunk, semmilyen meglepő nem volt. Egyébként, szerbusz, Izabell, én vagyok az idősebb.

FIÚ Figyelj, fater! Figyelsz? Te egy rohadt tetű szemét zsidó vagy.

BEVÍZ Tessék?

- FIÚ Ahogy mondtam. Rohadt, szemét, tetű.
- BEVÍZ Mondtál még valamit az előbb.
- ANYÓS Azt mondta, hogy zsidó vagy. Ezt persze megmondhattad volna az esküvő előtt is. Nem azért, de mégis.
- BEVÍZ Azt mondtad, hogy én egy rohadt, tetű, szemét... zsidó? Az én házamban nem fog zsidózni senki.
- SZOMSZÉD Már nem a te házad, te kőbányai szoknyapecér. Itt már mindent szabad.
- BEVÍZ Kezd elfajulni a játékuk, nem gondolják?
- HENTES Fasiszta. Azt kellett volna mondaniuk rá.
- BEVÍZ Én fasiszta! Amikor én bújtattam a maga apját!
- APA Fiam, nem is tudtam, hogy zsidó vagy.
- BEVÍZ Na és. Baj, ha az vagyok?
- SZOMSZÉD Én már rájöttem a dolgok nyitjára. Ez az ember egy fasiszta zsidó. Ezek a legrosszabbak.
- BEVÍZ Maga dumál, aki koszos, szarszagú, állandóan takarítani kell ott, ahol megjelenik...
- HENTES Ne álljanak vele szóba! Biztosan tudom, hogy ártatlan embereket deportált.
- BEVÍZ De hát én akkor még gyerek voltam! Ez nem zavar senkit?
- APÓS Ugyan, kérem. Az egész nevetséges. Nevetséges! Ez az ember egy szemét kis karrierista kommunista. Ötvenhatban engem is vert. Jól emlékszem a kegyetlen szemére.
- HENTES Szadista állat. *(Bevíz felé köp.)*
- APA Deportáltál, vagy nem deportáltál?
- BEVÍZ Apa, ne légy komolytalan. Hát nem nálunk bújkáltak...
- APA Én nem azt kérdeztem, hogy milyen ne legyenek és hogy kik hol bújkáltak, én azt kérdeztem, deportáltál-e annak idején ártatlan embereket?
- FELESÉG Szerintem még azután is.
- SZERETŐ Szerintem még most is...

ANYA Kisfiam, miért kell neked állandóan deportálnod, pont neked, aki olyan aranyos, szőke kisgyerek voltál...

BEVÍZ Tudják maguk, mit jelent, amit mondanak?

ANYÓS Aztán már nehogy te határozd meg nekünk, hogy mit mondhatunk! Rólad azért szépen kiderülnek itten a dolgok.

BEVÍZ Elfáradtam. Szeretnék bemenni.

FELESÉG Ide? Amikor épp most derült ki rólad, hogy háborús bűnös vagy.

TITKÁRNŐ Most már mindent értek. Honnan a megalázások. Előbb ráfeszít az asztalra és azután a magáévá tesz.

APA A magáévá teszi magát. Ráfeszítve. Szabadna tudnunk valamit erről közelebbről.

TITKÁRNŐ Én nagyon szégyenlős vagyok.

BEVÍZ Pont te!

TITKÁRNŐ Ne tegezzen. Szóval, ha már meg kell tudniuk, tudják meg, egyik délután ott gépelgetek, gépelgetek ez irodában, a főnök nincs bent, hogy megvédjen ettől a szörnyeteg embertől, jön a Karcsi azzal az ócska dumával, hogy gépelnivalója akadt, benn tudnék-e maradni munka után.

APÓS Micsoda ócska duma. Megáll az eszem. Ennek még fantáziája sincs.

FŐNÖK Szóval az irodát is az eltévelyedett nemi vágyainak a kiélésére használta fel...

LÁNY Már én is észrevettem, hogy milyen szemekkel néz rám. Szerintem apa beteg. Szerintem csak a szerencsének köszönhetem, hogy nem gyalázott meg...

FIÚ Miatta lettem fajgyűlölő.

APA Unokám, nem kell apád miatt fajgyűlölőnek lenned. Elég, ha őt gyűlölöd.

FIÚ Drága nagyapa, igaz lelkedre mondd meg, zsidó az apám?

APA Drága szeretett kisunokám, két dologban biztos lehetsz. Hogy sem én, sem a nagyanyád nem volt az. Namármost, a harmadik dolog is biztos, hogy apádat én csináltam. De ezt ne verd nagydobra. A te nagyanyád egy málé szentfazék volt egész életében. Még velem, a tulajdon férjével is bűnnek tartotta... nem hogy megcsalni en-

gem... De azt is állíthatom, magyar ember ilyenekben nem téved, hogy te sem vagy zsidó, én se, a nagynyád se. Csak nézz magunkra! Róla viszont, erről az egyre gyanúsabb alakról, már nem merném egyértelműen kijelenteni, hogy nem zsidó.

FIÚ Sejtettem, drága nagyapa, hogy valami ilyesmi lehet vele. Ti nem lehetek az okai. Gyűlölöm azt az embert.

APA Kisfiam, drága unokám, neked el kell velem jönnöd Brazíliába. Itt meg fognak fertőzni. Csak gyűlöld, ha nincs más megoldás. De most maradj csendben, épp ezt a szép hölgyet hallgatjuk.

TITKÁRNŐ Köszönöm. Ott tartottam, hogy gépeltem ennek az embernek munka után, azután se szó, se beszéd, odalépett hozzám, hátulról, persze, azt mondta álljak fel, én felálltam, ő megragadott acélos karokkal, ráfeszített az asztal lapjára, szabad kezével letépte rólam a fehérneműmet, és nekem esett, mint egy kiéhezett vadállat. Épp csak a sliccét gombolta ki.

FELESÉG Kiéhezett vadállat. Nem rossz. De legalább a sliccét kigombolta.

LÁNY Ezt hallani az apámról! Még szerencse, hogy nem velem tette ugyanezt. Képesnek tartom rá. Mindig mondtam, hogy leskelődik utánam... cukrokkal, csokoládéval traktál...

BEVÍZ És a sok könyv? Amit kaptál tőlem?

LÁNY Mit hánytorgatsz fel? Sárban henteregsz és felhánytorgatsz.

ANYÓS Tényleg ne hánytorgass fel semmit senkinek. Te visszaéltél a hivatali hatalmaddal. Azon kívül pedig épp elég apáról lehet olvasni az újságokban, akik visszaélnak a gyermekük szeretetével, számító, rohadt alakok, felnevelik őket, hogy azután törbe csalják és a magukévá...

BEVÍZ Ki ne mondja, ha kedves az élete!

ANYÓS Még fenyegetőzik is az átkozott kéjenc. A tudajdon lánya is áldozatul esett volna neki, ha nem vagyunk időben észen.

ANYA A szülői szeretet a szerelem egyik fajtája, a szerelemé...

(Mielőtt Bevíz válaszolhatna, elered a hó. Amazok becsapják az ablakokat, a színen tényfergő járókelők bundákban, nagykabátokban jelennek meg. Gyerekek szánkóznak, hógolyóznak. Bevíz meggörnyedve ácsorog vékonyka öltönyében, fázik, szomorú.)

BEVÍZ Hó, istenem, hó, istenem, ifjúság. Edittel a végtelen orosz pusztán, a troj-kát három gőzölgő ló húzza, csengők csengenek a lovak nyakában. Távol aranytornyok tűnnek fel és tűnnek el, fenyők, hó, szél, farkasok. Azután mézbor egy koszos pincekocsmá mélyén, Edit arca lángol, belém karol, érzem mellének a nyomását az oldalamban, ahogy ver a szíve, usánkás, füstös figurák körben, azután szán az éjben, medvék, medvebőr, Edit forró teste, akár az ukrán nőké, kemény, s akár a nagy orosz sztyeppe, végtelen... Szeretem a telet. A havat. Télen mindig különös dolgok történtek velem. Hirtelen egyetlen egy sem jut az eszembe. Pedig kalandos életem volt nekem. Mondom, szeretem a telet. Hogy ilyen fehér, ilyen szép, ilyen emberi, mert nagyon emberi a tél, csak kicsit hideg, de hibája mindenkinek van, a télnek is. És velem annyi minden történt már télen, borzalmasan érdekes dolgok így télen, de most hirtelen nem jut eszembe semmi, pedig az érdekes történetek...

ÖREG (vastag bundában araszolgat Bevíz felé) Még mindig be akarsz menni, mi? Micsoda mafla alak.

BEVÍZ Az az igazság, hogy megéheztem. Ehetném.

ÖREG Na, gyere, van itt egy kocsmá, meghívlak egy fasírtos zsömlére!

BEVÍZ Én bent akarok enni. Hideg abálszalonna van a hűtőszekrényben, azt akarok enni savanyú uborkával. Az nekem kijár.

ÖREG Le kéne szoknod ezekről, fiam. Ezekről a hűtőszekrényezésekről.

BEVÍZ Van magának családja?

ÖREG Család? Mi az, hogy család? Emberek, akik olyanok, mint a kullancsok? A feleség család? Aki előbb a nemi szervével tart fogva, utána az abból előbújó kölykökkel? Vagy a gyerekeid a család? Akik azzal kezdik az önálló életet, hogy belédrúgnak? Mi a család? Elszedett fizetés, elmart barátok, ez a család? Kihűlt ágy, ellenőrzött borok...

BEVÍZ Keserű ember maga, öregem. Szóval, volt családja.

ÖREG   Lehet. De erre még a te kedvedért sem akarok emlékezni. Jössz, vagy nem jössz?

BEVÍZ   Nekem itt a helyem.

ÖREG   Akkor maradj. Na, nesze, itt egy ötös, tedd csak el, még hasznát veszed.
(A hó megáll. Kisüt a nap. Virágok bújnak elő az aszfalt réseiből. Tavasz. Kinyílnak az ablakok, eddigi szereplőink megjelennek, ásítóznak, nyújtózkodnak, Éva kiteszi az ablak párkányára a dunyhát.)

BEVÍZ   Éva! Be kéne mennem.

FELESÉG *(őszinte csodálkozással)* Te még mindig itt vagy? Gyerekek, még mindig itt ólálkodik az az alak, aki azt állítja, hogy az apátok.

FIÚ   Ezt az embert nem vállalom el.

BEVÍZ   És a vitorlášajókat, amiket csináltam neked, azokat elvállaltad? És a meccseket elvállaltad a drága tökmaggal? És a bőrfocikat, azokat elvállaltad? És az olaszországi kirándulásokat, azokat elvállaltad?

LÁNY   Kezdi már a műsort. Öregem, neked az volt a dolgod, hogy gondoskodj rólunk, ha már megcsináltál bennünket. Különben sem biztosítottál nekünk elviselhetően jó életet. A többiekhez képest... Engem még frusztráltál is a hülye viselkedéseddel.

BEVÍZ   Hogy beszélsz velem?

LÁNY   Még ennyit sem érdeemelsz. Felelőtlen alak, akit csak szégyellni lehet. Megkérdezték, mi az apám. Mi, hát egy... nagy nulla. Egy hivatalnok.

FŐNÖK   Kérem, ezt ne hangsúlyozzuk ezt az illetőt megilletően. Mert való, rövid időre meg tudott téveszteni nevezett. Hogy ő hivatalnok.

BEVÍZ   Ez a rövid idő harminc év volt, speciel. És helyetted dolgoztam, hülyékém, már rég kukalakov lennél, ha nem szántalak volna meg. Tehetségtelen lusta szaralak.

APA   Na látod, ha főnök lennél, mindjárt más lenne a dolog. A főnök, ugye, a főnök az valaki. Azt nem lehet csak úgy felelősségre vonni. Egy főnök nem erőszakol-

ja meg a titkárnőjét. Egy főnök megtiszteli a titkárnőjét azzal, hogy a nemi figyelmére méltatja.

TITKÁRNŐ Való igaz. A főnök az más. A főnök ugye másként jött. A főnök előlről jött. Finoman. Nem úgy, mint a kiéhezett állat. Decens úriember módjára. Szinte észre se vettem, mit csinál. És máris kész volt, nem gyötört engem az undorító lökdöséseivel.

LÁNY Mindenkinek van nemi élménye. Csak nekem nincs. Mert én téged láttalak magam előtt Egyszer kijöttél a fürdőszobából. Lógott a lábad között az az undorító vörös micsoda... Még volt pofád rám mosolyogni. Nekem apakomplexusom van! Miattad nem engedtem még magamhoz férfit.

FIÚ Azért megtaperászott már az egész iskola.

LÁNY Az más. De olyan komoly, ahogy itt az előbb a hölgy... Lehet, hogy én frigid vagyok emiatt az ember miatt, aki odalent...

FŐNÖK Kisasszony, szabad a segítségére lennem...

LÁNY Ó, mennyire finom, rendes úriember. Befáradna a szobámba? Énnekem mindig gyöngédségre volt szükségem, amit az érzéketlen apámtól soha nem kaptam meg.

FŐNÖK *(indul vele, de már útközben gombolkozik)* Ez csak természetes. Az az igazság, én is felelősnek tartom magam egy kicsit abban, hogy nem vettük észre előbb, micsoda galád alak jár-kelel és garázdálkodik szabadon közöttünk.

BEVÍZ *(megrogyanva)* Ne, könyörgöm, ne, főnök, ne, ne felejtse, mennyit dolgoztam maga helyett... magával... magáért... csak ezt ne...

FŐNÖK Késő bánat! Gondolta volna meg előbb. Na, gyere, aranyoskám, csak bátran, neked is jogod van a szeretethez.

BEVÍZ És te ezt hagyod? Hogy az orrod előtt... a lányodat?

FELESÉG Hirtelen milyen gondos atya lettél! Hadd örüljön a gyerek, úgylis olyan kis szerencsétlen.

FIÚ És én? Velem mi lesz?

TITKÁRNŐ Mondd csak, kisfiam, van neked saját szobád?

FIÚ Ebben a rohadt házban annyi kurva sok szoba van. Persze, így nekem is juthatott egy. De remélem, már nem sokáig kell ittmaradnom.

TITKÁRNŐ Akkor most mutasd meg a szobádat, kisfiam. Nagyon érdekel. A szobád. Egy kicsit elüldögélünk ott, eljátszogatunk, van kedved játszani velem...

FIÚ Mit játszani... magával?

TITKÁRNŐ Majd kitalálunk valami izgalmasat. Papást-mamást nem szeretnél? Na?

APÓS Menj már, te mafla. Az én időmben is így ment ez. A fiatal fiúkat érett asszonyok vezették be a szerelembe. Erről gondoskodtak az apáink. Persze, szegénykém, te apa nélkül nőttél fel. Igaz is, apa nélkül. Menj, drágaságom, majd a néni mutat neked egy-két érdekes dolgot! Csak eredj, drágaságom! Menj, cicám!

APA Te, ez elég unalmas dráma, ez a tied. Te ott kint, mi itt bent, kibeszélünk, bebeszélsz, semmi mozgás, cselekmény, legalább, ha át lehetne látni a falakon...

BEVÍZ Unalmas dráma ez, apám, ez egy ilyen unalmas dráma. Mit látnék, ha átlátnék a falon? A lányomat dugja a főnököm, a fiamat lovagolja a titkárnök...

ANYÓS Mindig a szexen jár az esze ennek a nyomorultnak.

BEVÍZ A feleségemet meg a szeretője...

SZERETŐ *(feldugja csak a fejét)* Kikkérem magamnak! Hozzá sem érek a feleségedhez.

BEVÍZ *(panaszosan)* Izabell, hallasz engem? Szeretlek Izabell. Azért is jöttem haza ma ilyen későn, mert elmentem az albérletedbe, hogy elmondjam neked, hogy szeretlek és el akarok válni és kilépek a munkahelyemről és el akarlak venni feleségül és ezentúl mi ketten majd együtt élünk és új életet kezdek veled és törődni fogok a bajaiddal és nem leszek ideges és türelmetlen és gyerekeket csinálunk, akik majd a kertben játszadoznak, szőke hajú, térdzoknis, loknis kis gyerekeket és elköltözünk innen Izabell Tahitira és én festeni fogok és nagyon híres leszek és te büszke leszel rám... Izabell...

IZABELL *(a szerető mellől emelkedik fel, haja borzas, félmeztelen)* Mindig a legrosszabbkor. Nem is tudsz festeni. Nincs pénzed Tahitire. Útálom az ígéreteidet, mert soha egyetlen nem sikerült beváltanod belőlük...

BEVÍZ Izabell, te most mit csinálsz?

IZABELL Már befejeztem. Kielégültem, kérlek, ezzel a szupercsődörrel kielégíttem magam.

BEVÍZ Izabell, te lefeküdtél ezzel...

ANYÓS Már megint a szex! Hát nincs más témája ennek a nyomorultnak? Nem irigyellek, lányom, annyi időt lehúzni egy ilyen eltorzult jellemű alak mellett... szexmániákus...

IZABELL Lefeküdtem, lefeküdtem, persze, hogy lefeküdtem, te felém sem jöttél már hetek óta, nem jössz be most se, inkább itt izélsz a kapuban...

SZERETŐ Egy üveg szar kőbányai sörrel izél...

IZABELL Lefeküdtem, mert kellett valaki. Érted? Kellett. Nem ígért, nem udvarolt, nem mosolygott, nem gyötört az érzelmeivel, nem zsarolt, odajött hozzám, mögém állt, egyik kezével megragadott, a másikkal letépte a bugyimat, moccanni se tudtam, ráfektetett az asztalra, azután nekem esett, mint egy kiéhezett vadállat.

APÓS Ez a férfi. Látod, ez férfi itt.

ANYÓS Hát igen. A szexről nem csak beszélni kell. Perverz, mocskos alak mást se tud.

APA Sajnos, Ödön, rossz tételt húztál megint. Ez a férfiú itt megmutatta, hogyan kell jól megoldani egy feladatot, melyet egy ifjú hölgygel való koitalás művelete képez.

BEVÍZ Izabell, én téged...

SZERETŐ Ne válaszolj neki, szívem!

BEVÍZ Éva, neked sincs egy szavad az egészhez

FELESÉG Mit mondjak? Felnőtt emberek. A szeretőm talpig férfi, nem olyan takony, mint te. Elég régóta tartóztatasz fel ahhoz, hogy feltámadjon benne a gerjedelem. Nincs ebben semmi kivetnivaló. Büszke vagyok rá, hogy ilyen remekül berámolt a kiscsajnak.

ÖREG (*fürdőnadrágban, napszemüvegben*) Még mindig be akarsz menni? Mi van odabent?

BEVÍZ Kupleráj.

ÖREG Akkor megértelek. Fiatal koromban én is jártam kuplerájba. Te, volt ott egy macska, Trendy volt a neve, hülye név, mi, na, én mindig a Terndyt kértem, és képzeld el, volt olyan, hogy hárman is voltak előttem a listán, de én türelmesen kivártam a soromat, és a Trendyke még akkor sem volt fáradt, annál odaadóbb kurvát én Veszprémben még nem ismertem.

BEVÍZ Veszprémben élt?

ÖREG Mi az, hogy éltem? Én édes fiam, életemben ki nem tettem a lábam Veszprémből. De még a szomszéd községekbe se mentem át, Isten engem úgy segítjen. Itt élek én már vagy hetven éve.

BEVÍZ Akkor hogy kerül Pestre?

ÖREG Pestre? Pestről én csak hallottam, de még soha se jártam ott.

BEVÍZ Humoros. Most is Pesten van. Nem?

ÖREG Nem. Veszprémben vagyunk. Én is, te is, ők is. Na, ha még mindig be akarsz menni, menj. Nesze, itt van egy ötös, még hasznát veszed.

BEVÍZ Anya, tudom, hogy hülye kérdés, anya, tudom, de nem mondanád meg, hogy hol vagyunk?

ANYA A sírban, drágám, a sírban vagyunk.

BEVÍZ Bocsánat, elfelejtettem, hogy meghaltál. Megmondaná valaki, hol vagyunk?

DRÁGATE (*kitűnik, hogy az összes szereplő közül ez a nem túl öreg hölgy a legcsúnyább*) Kecskeméten vagyunk, drágám. Örökre Kecskeméten leszünk. Ugye, ezt te is hiszed?

BEVÍZ Csókolom. Ha már a házamban tetszik itten lakni, megkérdezhetném tisztelettel, kicsoda tetszik lenni?

DRÁGATE Nem ismersz meg, Robert? Ez fáj. Tényleg nem? Ennyire megváltoztam volna? Mondok egy szót: drágate.

BEVÍZ Az nem lehet. Maga nem lehet Drágate. Drágate szép... bocsánat, magácska nem emlékeztet Drágate-re. Ő más volt.

DRÁGATE Pedig én vagyok. Akarod, hogy bizonyítsam?

BEVÍZ Valamivel, ha lehetne, nem ártana.

DRÁGATE Hol kaptad meg először a te Drágatedet? Nem emlékszel az alsóvárosi kápolnára, szeptember huszonharmadika...

FELESÉG Mi ez? Kornél, ki ez a nő?

DRÁGATE Robert, ki ez a nő?

BEVÍZ A feleségem. Az első szerelmem.

ANYÓS Kápolna? Egy kápolnában kamatyoltak. Ennek mindene a szex.

BEVÍZ Drágate, itt laksz te is?

DRÁGATE Hát persze. De miért nem jössz be?

BEVÍZ Mert engem itt nem szeret senki.

DRÁGATE Én szeretlek, édesem. Szeretlek, annak ellenére, hogy magamra hagytál a gyerekekkel.

BEVÍZ Miféle gyerekekkel?

ANYÓS Gyerekekkel hagyta magára?

ZABIKA Velem. Csókolom, apuka. Zabika vagyok.

APÓS A faszari alak. Képes volt egy gyerekekkel magára hagyni ezt a szegény nőt. Ráadásul micsoda tündéri gyerek. Egyáltalán nem hasonlít rá.

FELESÉG Most persze jön visszamenőleg a gyerektartás.

APA Azt megértem, hogy ezt a rendkívül ronda nőt odahagytad. Azt viszont már nem, hogyan kezdhettél vele viszonyt.

BEVÍZ Fialat voltam, apa...

APA Én nem azt kérdeztem, hogy milyen korú voltál, én azt kérdeztem, hogy viszonyulhattál nemileg ehhez a bányarémhez? Már bocsánat, drága hölgyem, de itt egy dráma halad valami felé, ami aligha a végkifejlet, és itt nincs helye az udvariasságnak, ugye, a helyzetet föl kell deríteni könyörtelenül...

DRÁGATE Semmi baj. Derítse fel, könyörtelenül.

BEVÍZ Az én lányom lenne... ő...

ZABIKA Igen, papa, emlékszem rá, hogy te csináltál.

BEVÍZ Nagyon különös emlékezeted lehet... Nem emlékezhetsz.

APÓS Csak nem vonod kétségbe, hogy emlékezik rá? Inkább örülnél neki. Cynikus viselkedésed lassan engem is kihoz a sodromból.

SZOMSZÉD Csúnya, de nekem jó lesz. Asszonyom, szeret esetleg takarítani? Megegyezhetnénk. Én ugyanis be szoktam hordani a koszt, merthogy van egy lovam, meg kutyáim, meg egyáltalán, valahogy rám több kosz ragad, mint másokra.

DRÁGATE Nem értem, hogy mit akar.

SZERETŐ Amit a többiek, madám.

DRÁGATE Kopjon le, mert rendőrt hívok.

RENDŐR Hallom, szólítanak.

BEVÍZ Nem szólította magát senki sem.

RENDŐR Én úgy hallottam.

ANYÓS Jó hogy jön. Itt egy gyerektartáscsaló. Ott van a lánya és legalább tizennyolc éve nem fizetett utána gyerektartás.

RENDŐR Aha. A vén kurva. Megismerem. Ez igaz?

BEVÍZ Szemenszedett hazugság, természetesen.

RENDŐR Ifjú hölgy. Öné a válasz joga. Anyja önnek az itt látható Habony Matild, vácrátóti illetőségű egyén?

ZABIKA Természetesen nem. Az apám.

RENDŐR Értem. Az anyja az apja. Világos. Ez esetben nem kötelezhető gyerektartásra a gyanúsított, tisztelt vén kurva, panasztevő állampolgárnő. Mivel a leánya bevallása szerint az anyja egyben az apja, a két személy, a fizető és fizetéskezdvezményezett azonos. Önmagának pedig, természetesen, nem fizet gyermektartást az ember.

ANYÓS Hülye. És hogy csinálta a gyereket, egyedül?

RENDŐR Ez nem képezi vizsgálat tárgyát. Ez magánügy. Szűznemzéssel esetleg. Például úgy.

HENTES Rendőr! Jó hogy itt van végre. Az az ember egy volt fasiszta, aki embereket deportált annak idején.

APÓS Rendőr! Tartóztassa le! Ez az egyén egy veszélyes kommunista, aki az ávón volt verőlegény, munkásőr volt, meg titkosügynök volt, meg ... jöjjön csak közelebb, sűgok magának valamit. (*Rendőr odahajtja a fülét.*)

BEVÍZ Az én házamban ne zsidózzék még maga se!

RENDŐR Helyes, Habony Rozál, ezt a vádpontot elvetjük. Marad a fasiszta és a kommunista. Válaszoljon igaz lelkére, hányal lépte túl a megengedett határt!

BEVÍZ Nem értem a kérdést. Hogy jön ez ide? Miféle határt?

RENDŐR Kérem, én közlekedési vagyok. Meg ilyen utcai. Énnekem azt mondták, hogy vigyázzak a politikaiakkal. Hogy azok nagyon rafináltak. Veri egy darabig őket az ember, aztán ők lesznek a polgármesterek, meg micsodák, oszt leshetünk, mint Marci a hevesi kocsonyában. Na, mondja már, hányal lépte át a megengedett sebességhatárt! (*Sűg neki.*) Mondja azt, hogy három kilométer per órával.

BEVÍZ Három kilométer per órával.

RENDŐR (*keményen*) Úgy. Három kilométer per órával. Ez esetben kénytelen leszek önt, hölgyem, tizenöt forintra megbüntetni.

APÓS Svindli. Követelem a súlyosabb büntetést! Az én kapcsolataimmal, tizedes, a minisztériumban azért vannak még nekem jó embereim...

RENDŐR (*széttárja a kezét*) Ez esetben kénytelen vagyok súlyosbítani a bírságot. Asszonyom, öntől két hónap időtartamra megvonom a koronás címer viselését.

BEVÍZ Soha nem hordtam... hol hordanám.

RENDŐR Magánügy és részletkérdés. Ha mégis elkezdené hordani, úgy ne kezdje el hordani, mert ezek itt följelentik és én azonnali hatállyal lecsukatom. Nem terhes véletlenül?

BEVÍZ Nem vagyok terhes, véletlenül se.

RENDŐR Hiba. Akkor a lecsukatás azonnal végrehajtható lesz. Javasolnám, hogy ejtesse magát teherbe. Akkor hordhatja a koronás címert. Akkor, mint magyar anya, nem csukható be. Na, az előbb már úgylis felírtam az adatait, mehetek is. Csak vigyázzon, csak nagyon vigyázzon magára, Habony Klára. (*Rendőr sűrű kacsingatások közepette el.*)

APÓS Na, még csak az kellett volna, hogy futni hagyja ezt a szemetet.

ANYÓS Remek voltál, apa, remek voltál, Így kellett volna kezdettől fogva. Akkor nem szemtelenedik el. A lilimtiprást el is felejtettük mondani.

APÓS Elég neki ennyi megszegyenítés. Egy volt kommunistának.

HENTES Így jár minden deportőr.

SZOMSZÉD Vegye tudomásul, hogy nem csak a kutyák és a lovak szarták össze a dolgozószobáját, hanem én is. Dafke. Egyébként is sokan vagyunk ennyien egy szűk kis budira.

BEVÍZ (*hulló falevelek között ácsorog*) Éhes vagyok. Engedjete be. A hűtőszekrényben van a kajám.

SZERETŐ Csak volt. Mit gondolsz, bírom én éhen a gyűrődést? Kefélem helyetted a tútláplált, alkoholista feleségedet, a mészés, idegbajos, nyarvogó, fehérmájjú szeretődöt... Hát vasból vagyok én? Rokonok vagyunk mi, bevizelekvagyki, hogy szívességből rendezem itt a dolgokat a nőiddel? He?

ANYÓS Tökéletesen igaza van. Csak nem kívánod, hogy étlen-szomjan kefélje a feleségedet meg a szeretődöt ez a szerencsétlen ember? Mit izélsz megint azzal a rohadt abáltszalonnával?

APÓS Ez egy piti alak, már megmondtam. Izél itt a szar abáltszalonnájával.

BEVÍZ Az uborkát is?

FELESÉG Bolond vagy te, fiacskám? Abáltszalonnát uborka nélkül? Neked elment a józan eszed, édesem.

BEVÍZ És a...

ANYA A legjobbszívű kisfiú volt, akit valaha szültem. Ha volt egy darab keksze, kettétörte, odaadta a társának. Nem ismerek rád, fiam, hogy izélsz itt egy darab abáltszalonnával...

BEVÍZ És a...

APA Mit és a...

BEVÍZ Apa, éhes vagyok.

APA Én nem azt kérdeztem, hogy éhes vagy-e, én azt kérdeztem, hogy *mit és a*.

BEVÍZ És a – hűtőszekrényben a disznósajtom? Azzal mi van?

IZABELL Nekem is kellett valamit ennem. Ez a hústorony rettentően megdolgoztatott. Nem ám olyan kis lötyögés volt, mint veled szokott lenni a dolog. Sajnálnál tőlem öt év intenzív tönkretétel után tíz deka szar bolti disznósajtot?

BEVÍZ Izabell, tudod, én nagyon szeretlek... illetve szerettelek... és nem is értem, miért, én nem sajnálok tőled semmit, csak tudod, éhes vagyok...

ANYÓS Ide jár zabálni a nyakunkra.

FELESÉG A disznósajtid! Meg a kőbányai söreid! Meg az abáltszalonnáid! Ahogy hazajöttél. Bejöttél. Leültél. Mi van az én hűtőszekrényemben, drága kis feleségem? Ó, disznósajtocska. Nagyszerű. Szabadna egy faláskával? És egy hangyányi kis abáltszalonnácska nem lenne? Ó, hát van? Micsoda meglepetés. Nekem van a legragyogóbb kis feleségecském kerek e világon. És akkor már igazán a mennyben érzénem magam, ha az én drága kis feleségecském lelne egy faláska savanyúuborkát az abáltszalonnácskához? Ó, hát van az is. Gyerekeim! Egyetleneim! Gyertek elő rejtekeitekből. A papa megérkezett, s fog nektek katonácskákat adni. Na, gyertek, gyertek, mert hamar elfogy a szalonnácska és a disznósajtocska...

LÁNY Mindig utáltam az abáltszalonnát.

FIÚ Én meg a disznósajtot. Meg téged, te hájfejű kispolgár.

BEVÍZ Mi újság, gyermekeim?

LÁNY A Béla eljegyzett.

BEVÍZ Ki az a Béla?

FŐNÖK Ki más, mint ént.

BEVÍZ Meg vagy te örülve? Ez egy vén fark, nős, három gyerek van... Ez nem Béla, ez egy aggastyán hozzád képest...

LÁNY Nem fogsz megmételyezni többé a rohadt szemét dumáddal. Béla huszonegy éves, nőtlen és én vagyok az első kapcsolat az életében. Azért ilyen ügyetlen, de majd mindent rendbe hozunk közösen.

BEVÍZ Drágám, szólnál valamit te is?

FELESEG Mit mondjak, örülök, gyerekeim. Áldásom rátok. Bár jobban örültem volna, ha tapasztaltabb férjet találsz magadnak, ám remélem, Béla fiatal kora ellenére be tudja majd tölteni a férj és családfő felelősségteljes funkcióját.

FŐNÖK Igérem, anyuka – ugye, szólíthatom így –, hogy méltó leszek a bizalmára.

BEVÍZ Talán korengedélyt kellene kérned, kedves vőmurem, a házassághoz...

FŐNÖK Drága apuka – ha így szólíthatnám...

BEVÍZ Anyádat, azt, azt szólíthatod apukának...

ANYÓS Ezek az örök személyiségzavarok, hát, lányom, neked se lehetett könnyű...

FŐNÖK Be szép is, istenem, de szép...

APÓS Mi szép, kedves fiam?

FŐNÖK Hát az a sok cseresznyevirág, amit apuka vállára hullajt a tavaszi szellő.

BEVÍZ Apukád ám a kurva anyukád.

APÓS A szégyentelen! Hogy szereti ez a szerencsétlen szerény fiatalember, s ő meg flegmáskodik vele.

ANYA Szeretni kell mindenkit, kisfiam. Azért, mert most látszólag elveszi tőled a lányodat, még szeretned kell. Derék fiatalembernek látszik. Fogadd őt szeretettel.

BEVÍZ Ezt a hatvan éves pudvás karalábét fogadjam el derék fiatalemberként a vőmnek?

APA Mi a kifogásod Béla ellen?

BEVÍZ Apa, hát nem látjátok a valóságot?

APA Én nem azt kérdeztem, hogy mit nem látunk, én azt kérdeztem, mi a kifogásod ez ellen a fiatalember ellen?

BEVÍZ Az, hogy hatvan éves.

APA Ez mondvacsinált elutasítás. Mondd, magát fiamnak nevező, számomra egyre elviselhetlenebb egyén, van a te szívedben szeretet?

BEVÍZ Hagyjuk.

APA Nem azt kérdeztem, hogy mit hagyjunk...

BEVÍZ Kuss már, a betyár szentségít.

ANYÓS Halljátok, milyen tiszteletlen azzal az emberrel, aki felnevelte, szakmát adott a kezébe, a szájától vont el az ételt, hogy ez ne éhezzen, s a hálátlan féreg most így lekussozza.

ANYA Kisfiam, mi ütött hirtelen beléd? Te mindig szeretted apádat. Tudod, mennyi mindent megtett érted a harmincas években. Neki nem volt ám olyan felhőtlen gyermekora, mint neked? Ő nélkülözött, az ő apja *kidisszidált* Amerikába, amikor ő még csak karonülő gyerek volt, otthagya őt az anyjával a nélkülözések közepette. Kisfiam, te mindig szeretted az apádat, emlékszem, amikor a loknis kis fejedet odadugtad a képéhez az asztalon...

SZERETŐ Én most kimegyek, és bevágok egyet, édes! Ez lekussozta ezt a nehéz életű idős embert. Én most lemegyek és bevágok neki egyet.

FELESEG Előbb nekem vágj be egyet, te barom. Nem veszed észre, hogy többet foglalkozol vele, mint velem? Végül is kinek a szeretője vagy? Az övé, vagy az enyém?

IZABELL Rám is sor kerülhetne lassan. Én csak unatkozom itt és lassan elepedek.

FIÚ Fater, bár nem tekintelek annak, be kell jelentenem, hogy nősülök. Elhatározásom megmásíthatatlan, akadályoztatás esetén akár a rothadó hulládon is átlépek.

BEVÍZ Nem lep meg. Ezt a szüzet veszed el, igaz, akit én az asztalon toltam meg munkaidő után rendszeresen, a főnöke, az általatok derék fiatalnak nevezett Béla pedig munkaidőben toszogatta az igazgatói szőnyegen? Nincs kifogásom ellene, természetesen, csak az érdekelne, hogy ezt miért jelented be nekem.

TITKÁRNŐ A hagyaték miatt.

BEVÍZ Miféle hagyatékról van szó?

TITKÁRNŐ Az önéről, drágám. Adja ki a gyerekeknek a jussát. Remélem, van végrendelet.

BEVÍZ Értem. Nincs, de csinálhatunk. Ahhoz azonban be kéne mennem.

FŐNÖK Ha már itt tartunk, a lánygyerekedet se semmizd ki, papa, mert bírósági keresettel hajtjuk be rajtad a jogait. Szeretünk, de tudod, induló házasok vagyunk, s nekünk anyagi nehézségeink vannak. Neked meg már úgyis mindegy.

DRÁGATE Én nem akarlak bosszantani, drágám, és szeretlek is, de ha már szétesztod a vagytonodat, Zabikának is meg kell kapnia az őt megillető részt. S ehhez számold hozzá az elmaradt gyerektartást is, a kamatokkal együtt. Nem akartam én ezt így, ilyenformán, de nem fogja ez a hiéna-nép kisemmizni a mi kis közös aranyosunkat.

ZABIKA Apus, még meg se csókoltad a te kislányodat. Gyere be és csókolj meg! Szükségem van az atyai gyöngédségedre.

SZOMSZÉD Jó lesz nekem ez a gyerek is. Hé te, szeretsz takarítani, merthogy, tudod, hozzám valamilyen okból nagyon ragad a kosz, van egy lovam és egy kutyám, szóval semeddig se tart kialmozni alólunk, merthogy én is be szoktam szarni, merthogy olyan jól esik, csak úgy belerottyantani a világba...

DRÁGATE Hagyja békén a lányomat, mert rendőrt hívok.

SZOMSZÉD Ennek az a mániája, hogy rendőrt hív. Hívjon, ha magának úgy hiányzik az a snájdig kis tizedes.

DRÁGATE Azért megszólalhatnál te is, hogy ez a briganti ne molesztálja bennünket!

BEVÍZ Szaroslábúkáim, hagyd békén a hölgyeket és takarodj a lakásomból! Szóltam, de ennél többet igazán nem szólhatok.

SZOMSZÉD Te ne ugass bele! Kisasszony, szabad a karját?

BEVÍZ Minden gyalázat azért mégsem sikerülhet. Zabika, megtiltom, hogy szóbaállj ezzel az alakkal.

ZABIKA Azt tanácsolod, ne menjek, apus?

BEVÍZ Tanácsolom? Parancsolom, lányom.

ZABIKA Uram, sajnos az apám szava a mi házunkban szent. Főleg, ha parancs.

APÓS Hülye vagy te, Zabika? Gondolj csak bele! Elhagyott benneteket?

ZABIKA El.

APÓS Írt egy rohadt levelet neked?

ZABIKA Nem.

APÓS Küldött karácsonyra egy darab csokoládét?

ZABIKA Nem.

APÓS Elment egyszer is eléd az iskolába, vett egyetlen pulóvert is neked, megvédett az utcabeli fiúk inzultusaitól, várt diszkó után ébren a konyhában egyetlen egyszer is?

ZABIKA Nem, nem, nem, nem, nem, nem, nem...

DRÁGATE Ne hisztizz, mert kapsz egy pofont. Mi az, ami ennyire kiborított? Megtudtál valami újat? Semmit. Azt eddig is tudtad, hogy apád nem gondoskodik rólad. Önhibáján kívül. Akkor meg mit izgulsz?

ANYÓS Maga jobb, ha nem szól bele.

DRÁGATE Én ne szóljak bele? Én az anyja vagyok.

ANYÓS Szép kis anya, mondhatom. Egy ilyennek képes aláfeküdni. Maga részrehajló, egy követ fúj egy veszélyes multú felforgatóval, nemi közösséget tartott fent vele egy időben, ezt nem is tagadja, úgyhogy magát kizárjuk a döntési jogkörből.

DRÁGATE Tessék?

APÓS Ahogy hallotta. Ne szóljon bele. Örüljön, hogy megtűrjük itt.

ZABIKA Akkor most mi a helyzet?

SZOMSZÉD Van itt pap? Nősülni akarok.

APÓS Máris hozatunk. Csak kis türelmet, fiam. Addig csak-csak kibírod, nem?

BEVÍZ Állatok maguk, állatok?

DRÁGATE Kezdek kiábrándulni belőled. Micsoda konzervatív ember? Ácsorog odalent abban a divatjamúlt öltönyben és nyarvog. Mondd csak, a sarkadra álltál te valaha az életben?

BEVÍZ Lúdtalpas vagyok. Ne kezd már te is, Drágate. Szeress egy kicsit, olyan jó lenne, ha valaki szeretne, Drágate, még az is jó lenne, ha te szeretnél...

DRÁGATE Valahogy nem lehet szeretni téged. Én nem tudom, mi az benned, ami miatt nem lehet szeretni téged. Régen lehetett. Az aranyszőke hajadat, a kis loknit, a térdnadrágot, ahogy a délutáni mise után végigballagtunk a korzón...

ANYA Fiam, téged mindenki magadra hagy. Nem voltál te mindig ilyen szerencsétlen! Emlékszem, olyan szőke hajú kislány voltál...

BEVÍZ Mama drága, miket nem mond...

APA Hogy jössz te ahhoz, hogy halott anyád szavait megkérdőjelezd?

BEVÍZ Apa, nem hallottad, hogy azt mondta, hogy én...

APA Én nem azt kérdeztem, hogy mit mondott szegény megboldogult anyád, én azt kérdeztem, miért vagy tiszteletlen vele. Mert az vagy.

LÁNY Apa, bár nem tartozom neked elszámolással, képzeld el, terhes vagyok.

BEVÍZ Gratulálok. Ettől?

LÁNY Tőle. Nagyon jó érzés ez, apa, hogy neki lesz majd igazi apja, nem úgy, mint nekem, aki törődik vele, aki a gondját viseli, csokoládét és cukorkát dug a szájába. Az én gyerekemnek jó élete lesz, mert szeretet veszi majd körbe.

FIÚ Apa, bár megvetlek és utállak és rasszizmusom miatt egyszer még ki foglak nyírni, ezennel bejelentem, hogy gyerekem lesz!

BEVÍZ Tőzse gratuláció.

APÓS Mondtam, hogy KGB ügynök. Most elszólta magát. Ha nem lenne olyan hülye az a tizedes, letartóztathatnánk. De lehet, hogy az is ügynök. ennek utána kéne nézni. Lehet, hogy egy egész hálózatot fogok felgöngyölíteni, melynek a volt vejem a vezetője. Hiába, nem lehet irgalom a szívemben. A privát szférát nem keverem össze a kötelességgel. Ha a féreg a család fájában rág, hát onnan kell kivágni. Amikor párttitkár voltam, az emberek tudták, hogy ilyen vagyok. Ilyen kemény, de igazságos. Akinek nem volt takargatnivalója, az nem félt tőlem. De akinek volt, aki nekem gyanús lett, na, mondhatom, annak annyi volt. Nem rajtam múlt, hogy így elkorcsosult itt minden.

LÁNY Apa, szülési fájdalmaim vannak. Mit csináljak?

BEVÍZ Tűrj, ha másként nem tehetsz! Szólj anyádnak!

LÁNY Anya azt mondja, nem ér rá.

BEVÍZ Akkor szólj az uradnak!

LÁNY Az uram üzleti tárgyalásokat folytat a szenegáli papucskészítőkkel. Közölte, hogy majd csak folyó hó 28-án tud fogadni a problémáimmal. Ma még csak 18-a van.

BEVÍZ Akkor nem tudom. Találd fel magadat, gyermekem!

FIÚ Apa, az én gyereke nem lett zsidó. Árja gyereke lett, úgy hívják, hogy Hans-Adolf. Erős, egészséges, a fejformája is rendben van. Egyelőre elkülönítőbe tettem, nehogy megfertőzzétek a lélegzetetekkel.

BEVÍZ Gratulálok, drága fiam, csak így tovább.

FIÚ Na ja. Már megbúgtam megint az asszonyt, jön az újabb kis Hans-Adolf. Az a tervem, bár nem tartozik rád, hogy egy egész hadsereget összekamatyolok ezzel a strapabíró nővel. Mert kibír ez mindent. Ha meg én nem bírom erővel, megkérem a nagyapát, segítsen be, ha még tud kfélni, ketten csak többre leszünk képesek. És a tiszta gyermekeim élén visszahódítom tőletek a világot.

BEVÍZ Csak igyekezz, kisfiam, csak igyekezz. Nagyon büszke leszek rád, ha ilyen nagy hadvezér leszel, ahogy mondd. Örülök, hogy megtaláltad végre életednek a célját. Az ember határozza el, hogy mit akar az az életben, az élettől, és akkor azon dolgozzék attól kezdve. Az életpályáját építse. Örülök, hogy nem aprózod el magad, gyermekem.

FIÚ De neked se lesz kegyelem, fater! Te se vagy tiszta vér. Szelager, vagy hasonló, így szokták ezt mondani a haverok, amikor megverünk egy pár cigányt vagy négert a metrón. Szelager, fater, megmondom előre, hogy szelager, na, kár, hogy te ilyen vagy.

BEVÍZ Ja, fiam, minden családban vannak tévedések.

FIÚ Mindegy, fater, majd tudd, hogy sajnáltalak, ha beküldelek a gázba. Azt mondja a mutter, hogy ezt a gyöngé szívet is tőled örököltém, hát olyan amilyen, de meg tudom keményíteni, látod, ezért sem haragszom rád, pedig haragudhatnék. Szóval, sajnálni foglak majd.

BEVÍZ Oké, kisfiam, tudtam, hogy aranyból van a szíved. Még talán annyit közölj velem, hogy az iskola...

FIÚ Az iskolát otthagytam. A tanárok is azok közül valók. Mind egy szálig. Az ellenség megszállta az iskolát. Ott is lesz mit kiganyézni, ha eljön az ideje. De rohanok, papa, pártgyűlés lesz, tudod, alapítottam egy jó kis pártot, ma lesz a vezérválasztás. Megsúgom neked, nagy eséllyel pályázom a vezérségre. *(Kezét előre tartva köszön, az apja felé köp az ablakból és elrohan.)*

APA Akartál az előbb valamit mondani.

BEVÍZ Apa, tudod, valamikor én azt hittem, hogy a szitakötők azért tudnak olyan halkán repülni, mert valakinek a sóhajtása röpíti őket. Ne hidd, hogy istenre gondoltam, nem, valakire, akár rád is gondolhattam volna. És én csak néztem a szitakötőket a kertben, és azt gondoltam, majd egyszer az a valaki sóhajt egy nagyobbat, és akkor én is felszállok, és elrepülök, minden határ felett átrepülök, és meglátlak majd téged, ahogy ott ülsz a kertben, valahol Brazíliában, s vársz engem, az öledbe ültetsz és megsimogatsz a fejemet...

APA Azt már nem! Az ölembe nem, oda nem, még lehugyoztál volna. Egyébként is, mire való ez a nagymonológ, amihez most hozzákezdteél.

BEVÍZ Apa, minden dráma minden főhősének – jelen esetben persze csak hősének – van legalább egy nagymonológja. Gondolj a Hamletre!

APA Nem gondolok. Én saját magam szeretem a gondolataimat irányítani. Most például a Hamlet nagymonológjára gondolok. Természetesen a te tudálékos felszólításodtól függetlenül gondolok rá. Egyébként sem azt kérdeztem, hogy...

ÖREG *(öreg ballonkabátban, fején nejlonszatyor. Esik az eső.)* Hagyja már ezt a szerencsétlen fiatalembert. Hadd monologizáljon, ha azt kívánja a szerkezet.

APA Miféle szerkezet?

ÖREG Az élet szerkezete, uram, amelyről ott bent önöknek fogalmuk sem lehet.

APA Beszélj, monologizálj bátran, ha már ez a kukalakó úr itt ilyen szépen megvédett!

BEVÍZ És apa, amikor én megtudtam, hogy nekem soha nem lehet szárnyam, és én soha nem fogok elrepülni utánad, akkor én azt gondoltam, legjobb lesz, ha meghalok. Szereztem is egy pisztolyt, igazi pisztoly volt, még az oroszok hagyták a szom-

széd házban negyvenötben...De ezt hagyjuk, hiszen nem haltam meg. Azután éltem, apa. Ne ijedj meg, nem foglak az életemmel terhelni. Az az igazság, hogy nem történt velem semmi különös, pedig igyekeztem érdekes emberré lenni. Nem voltam valami nagy etvasz az iskolában – legalább nézz rám, ha veled beszélek! –, de mégis elvittem valameddig. A lányok nem rohantak utánam, de ha úgy adódott, elkaptam egyet-egyét. Néha. Aztán jött Éva – ja, ez itt egy rím volt. Éva, néha. Ez volt a rím, apa. Valahogy jött Éva, és nekem valahogy sikerült. És nagyon jó nő volt az Éva, baszottul jó nő volt, apa. Megérted? És akkor tudtam, hogy itt a csúcs, én ezzel a nővel spiccen vagyok. Elvettem. Csináltunk két gyereket. Olyanok, amilyenek. Csalt, én meg úgy tettem, mintha nem tudnék róla. Azután nekem is jött egy szerelem...féle. Fialat, hálás, tapasztalatlan. Nem tudom, hová akarok kilyukadni. Az élet végül is a nőekkel való viszonyunk, nem, apa? Karrier, vagyon? Szart sem ér. Persze, azért az egyik legalább összejöhett volna a kettő közül. A nők se jöttek be igazán... vagy végső soron. Mit csinálhattam? Nekiálltam gürcölni egy közepszerű seggfej irodájában. Neki volt pénze és összeköttetése, nekem volt hozzá eszem. Úgy értem, több, mint neki. És dolgoztam helyette, és elment az életem, apa, és itt állok most a házam előtt, láthatod, szép nagy házat összebuheráltam az évek folyamán, s nem tudok bemenni. Nem tudok visszajutni az életembe. Az élet olyan, apa, mint a homokfal. Minél inkább igyekszel feljutni a tetejére, annál inkább omlik alattad, s te folyton visszacsúszol, vissza, egyre lejjebb. Talán azokat szereti az élet, akiket nem érdekel, hogy az omlás kiket temet maga alá. Akiket nem érdekel az élet. Csak mennek, felfelé mennek, röhögnek és feljutnak. Röhögve jutnak fel. Én, apa, olyan régen röhögtem már egy jót. Nem hoztál valami jó viccet Brazíliából?

(Az eső eláll, ragyogó nagy szivárvány jelenik meg a ház falán.)

APA   Meghallgattalak, fiam. Szép történet ez, fiam, de hát mi közöm nekem ehhez? Én egész életemben dolgoztam, fiam, először, mint rakodómunkás, fiam, egy brazil ültetvényen, azután én lettem a munkavezető, fiam, kineveztek a rakodómunkások élére, azután elvettem a munkáltató lányát, fiam, rendes asszony, csak kövér és rossz szaga van, fiam, de én nem háborgok az élet ellen, fiam, van egy ültetvényem

most már, fiam, szivarozgatók és horgászom az Amazonasban, fiam, meg kajmánokra vadászok, ha egyszer bekukkantanál hozzám, megmutatnám a kajmánbőreimet, nem olcsó mulatság a preparálás, de én nem sajnálom a pénzt az emlékek ápolására...

(Miközben beszél, Bevíz meg-megtántorodik.)

BEVÍZ Apa, be kellene mennem, nem bírom itt, én olyan vagyok, mint a kételtű-ek, nekem kell a száraz is és a víz is, a bentlét is és a kintlét is, ez az örökös kintlét elpusztít... apa.

ÖREG Még mindig be akarsz menni, te megátalkodott? Hát semmi sem tántorít el ettől?

BEVÍZ Tud jobbat?

ÖREG Kezd előlről. Mit veszíthetsz?

BEVÍZ Menjen a fenébe, vén tróger! Hergel itt, hergel, jön a stanyiclival a fejem, bölcselkedik, hallgatózik, hülyeségeket beszél.

ANYÓS Már a pártfogóját is mószerolja. Békétlen alak.

(Hullanak a falevelek.)

BEVÍZ *(leül a táskájára, eljártssza, amiről beszél)* Éva! Éva, még elkezdhetnénk újra. Kezdjük nulláról. Mintha mi se történt volna. Én jövök, addigra te kinyitod a kaput, felmegyek, megpuszillak, szuszogva belevetem magamat a fotelomba, megkérdezem, van-e itthon söröcske...

FELESÉG De nincs itthon már söröcske. Megitta a szeretóm.

(Havazik.)

BEVÍZ Nem baj, te csinálj úgy, mintha lenne, én meg úgy teszek, mintha innék. Azután nyújtózkodom egyet, és megkérdezem, hogy akadna-e itthon abáltszalonna...

FELESÉG Az abáltszalonnádat megette a szeretóm.

(Zuhog az eső.)

BEVÍZ Tudom. De te tégy úgy, mintha lenne. Tedd rá a tányérra a semmit és rakd elém. És az uborkát is, bár jól tudom, az uborkát is megette az a briganti. Én meg nézlek közben, örülök a nézésnek, azt kérdezem, lenne-e itthon még egy kicsike bolti disznósajt...

APA   A bolti disznósajtot megette Izabell, a te szeretőd.

(Megint havazik.)

BEVÍZ   Tudom. De ez nem számít. Te azt mondod, hogy van. Én meg nagyon megörülök ennek és megdicsérlek. Hívom a gyerekeket, hogy adjak katonácskákat nekik.

FELESÉG   A gyerekeid elhagyták már a házat. A lányod hozzáment a főnöködhöz és szült neki egy gyereket, a fiad elvette a titkárnődet és csinált neki már hét gyereket.

(Esik, havazik süt, hullanak a levelek.)

BEVÍZ   Nem számít. Úgy teszek, mintha lejönnének és ennének velem. Miután én így megvacsorázok, megnézzük, van-e valami a tévében, azután lefekszünk, én odabújok hozzád a paplan alatt, megsimogatom a melleidet...

FELESÉG   Hagyjál, apa, fáradt vagyok, fáj a fejem, nehéz napom volt, tudod, épp megjött, folyásom van valamitől, petefészekgyulladást is kaptam, egyébként is kíméletlen vagy és mindig fáj, meg perverz is azokkal a pózokkal, amiket a csaneleken bámulsz, azután meg rajtam akarsz kipróbálni, meg különben se akarok több gyereket, te meg már akkor is gyereket csinálsz nekem, ha rám nézel, én pedig gumival nem szeretem, olyan, mintha egy olajos doronggal kotorászna valaki bennem. Egyébként pedig, a szeretőm ma már négyszer elégített ki. Óhajtasz még valamit, szivecském?

BEVÍZ *(a szívéhez kap, megtántorodik)* Anya!

ANYA   Mondtam, fiam, hogy vigyázz a szívedre! De te nem vigyázol a szívedre. Akkor meg minek beszélek neked, ha nem vigyázol a szívedre. Egész életemet a te nevelésedre áldoztam. Nem mentem férjhez, hogy ne okozzak törést a lelkedben. Dolgoztam látástól vakulásig. Mindent megkaptál, nem? Olyan szép ruháid voltak, mint a többieknek, uzsonnára kolbászos szendvicset csomagoltam neked... most jössz itt a szíveddel. Hogy engem szomoríts, csak azért jössz a szíveddel, tudom. Megátalkodott, rossz gyerek lettél, Boldizsár.

(Bevíz szívére szorított kézzel tántorog)

APÓS   A sok ital, attól van, meg a kurválkodás, attól van. Láttam én már az elején, hogy ez ilyen. De beszélhettem annak a hülye lányomnak.

ANYÓS Nincs neki szíve, mit izgultok! Ennek szíve sincs.

DRÁGATE Én megvédem. Ő egy drága ember. Vannak hibái, persze, vannak, de a hibák teszik az embert. Zabika, légy büszke az apádra!

ZABIKA Büszke vagyok rád, apa.

BEVÍZ Látjátok? Milyen kár, hogy nem ismerem a lányomat, ő büszke rám.

IZABELL Azt mondtad, jártál nálam? Ugye, az előbb azt mondtad, hogy ma jártál nálam... hogy kerestél.

BEVÍZ Már fölösleges erről beszélnünk. Izabell, nem jártam nálad. Dehogyan jártam. Azt is megbántam, hogy valaha betettem a lábamat a szobádba. Ócska kis kurva vagy, szívem, olcsó, buta, követelőző. Soha nem szerettelek, nem is foglak. Feküdj csak továbbra is a díszcsődöröd alá, ne engem molesztálj...

IZABELL Most momentán nem tudok. Most éppen a feleséged fekszik a díszcsődör alatt. Mondd, miért féltékenykedsz örökké? Semmi okod nincs rá. De tudod, én nem tudok meglenni férfi nélkül.

BEVÍZ Az más. Akkor nem féltékenykedem. Tudomásul veszem az objektív valóságot. A hiányaidat. Nincs már szabad férfi odabent?

HENTES Már csak én.

BEVÍZ És a szaros szomszéd?

HENTES Viccel? Ő az előbb durrantotta meg a maga Zabikáját. El is vette, itt volt a pap, el is ment a pap, házasodnak itt az emberek, mint a nyulak. Azt üzeni a tisztelendő úr, ha ez így megy, ideköltözik ő is, és akkor nem kell folyton elmennie. Csak a maga apósa ezt nagyon ellenzi valamiért.

BEVÍZ Miért ne költözne ide? Hely van.

ZABIKA Haragszol rám, apucikám?

BEVÍZ Á, dehogyan. Kiver a boldogság.

SZOMSZÉD Apuka, akar lovagolni?

BEVÍZ Nem akarok, fiam.

SZOMSZÉD Apuka, akar kutyákat futtatni?

BEVÍZ Nem akarok, fiam.

SZOMSZÉD Hát akkor mit akar, apuka? Szeretnék a kedvébe járni, ha már rokonok lettünk.

BEVÍZ Takarítsd ki a kutyaszart, a lószart és a saját szarodat a dolgozószobából!

SZOMSZÉD De miért, apuka? Hiszen nekem azt mondták, maga már oda soha nem fogja betenni a lábát.

BEVÍZ Ki mondta ezt?

SZOMSZÉD Mindegy. Mindenki ezt mondta.

HENTES Na mi lesz? Jön a fiatal hölgy, vagy nem jön a fiatal hölgy?

IZABELL Most mondd meg, mit tegyek? Drágám tényleg nem szeretsz?

BEVÍZ Izabell. Belegondoltál te már abba, mit tud neked ez az ember nyújtani?

IZABELL Mit tud nekem maga nyújtani, hentesember?

HENTES Hát. Amikor csak kell, a pirítóshoz velőscsont. Pacal minden menyiségben. Bélszín, belsőségek... nincsenek szenvedélyeim... kis ház a nagy Duna mentében... a párkányon tulipánok, rezedák, muskátlik, a kertben virágzik a mák, a krumpoli, a pertrezselyem... majd nyársalगतunk, pörköltet főzünk a szabadban – bár én vegetáriánus vagyok, tudja –, meghívunk egy-két cimborát, megiszunk egy-két fröccsöt – bár én antialkoholista vagyok... afölött is szemet hunyok, hogy egy fasiszta állat szeretője volt házassága előtt.

IZABELL És ha nem húny szemet?

HENTES Akkor Éva Braun. Egyértelmű tényállás, feljelentem, mint fasiszta szimpatizánst.

IZABELL Ez az ember megőrült.

APA Én hajlandó vagyok a kisasszonyt megvédelmezni ennek a véres kezű brigantinak a tolakodásától.

HENTES Kikérem magamnak...

APA Nem magáról van szó, hanem a lent ácsorgó nagyon veszélyes bűnözőről. Ha gondolja, rendelek egy helikoptert, amely az épület tetejéről elszállít bennünket Brazíliába.

BEVÍZ   Apa, hát megint elmész? Megint egyedül hagysz?

APA   Ne érzeltgösködj kisfiam! Csak fájdalmat okozol, mióta itt vagyok.

BEVÍZ   De apa, ha egy kicsit belegondolnál abba...

APA   Én nem azt kérdeztem, hogy mibe gondoljak bele, én azt kérdeztem...

ANYÓS   Hát ez már mindig így lesz? Meddig kell túrnunk ezt az ostromot? Nincs jog, amely eltávolítaná ezt az egyént a házunk elől?

FELESÉG   Néha olyan árvának érzem magamat. Hull a hó a szívemben, szakad bennem a hó.

BEVÍZ   Meguntam. Akarok végre egy súlyos konfliktust. Olyan igazit. Vérest és tétre menőt. Az én drámám nem fejlődik sehova. Az én drámám nem is igazi dráma. De ha nem igazi dráma, akkor micsoda?

ANYÓS   Én nem értek a drámához, de az ilyen figurákra nem lehet konfliktust írni. Az ilyen figurák ilyenek. Nincs történetük. Nincs konfliktusuk. Nincsenek tétjeik. Ezért is utálja mindenki őket. És én nagyon sajnálom, hogy te ilyen vagy. Egy anyának nincs annál nagyobb szomorúság, mint ha a fia nem igazi drámahős, konfliktussal.

BEVÍZ   És akkor mi van, ha megvallom... ha én megvallom, hogy gyilkos vagyok.

APA   Ez már valami. Gyilkos. Ez már sekszpíri mélység. És kit gyilkoltál meg?

BEVÍZ   Akárkit. Mindenkit. Gyilkoltam, és kész. Mit forszírozod? Nézz rám, gyilkos vagyok, csöpög a kezemről a vér, brrr, kurvára hideg a tekintetem, olyan gyilkos vagyok, hogy ihaj.

APA   Fiam, az nincs úgy, hogy csak bejelenti az ember, hogy gyilkolt és azután mindenki gyilkosnak tekinti. Azt ki kell érdemelni. Be kell bizonyítanod előbb, hogy gyilkos vagy, hogy rád tudjunk tekinteni utóbb. Ne hebehurgyáskodjál itt megint.

BEVÍZ   Anya! Élsz még? Halsz még? Hallasz még?

ANYA   Megöltél valakit, kisfiam? Mintha azt mondtad volna, megöltél valakit. Egy anyának nincs annál rosszabb hallanivalója, mint hogy a fia valakit megölt. Megint szomorítod az én árva szívemet. Kit is öltél meg?

BEVÍZ Téged, anya. Téged öltelek meg.

ANYA Egy anya ezt is meg tudja bocsátani. De kit még?

BEVÍZ Ezeket mind, anya, mind megöltem. Előre megfontolt szándékkal. A feleségemet sósavban oldottam fel, a szeretőjét feldaraboltam és beledobtam egy pest-szentlőrinci kukába, apámat belefojtottam az Amazonasba, anyósomnak patkánymérget adtam be, apósomat belefojtottam a saját taknyába, fiamat megettem, lányomat disznókkal ettettem meg, hajdani szeretőmet befalaztam, a lányát, aki tőlem volt, szakadékba löktem, szeretőmet, Izabellt egy kéjgyilkosnak adtam el, ki miután kitöltötte rajta a vágyait, felakasztotta és elégette, főnökömet mérgezett tollal szúrtam tőkön, titkárnömet...

ANYA Kisfiam, én nem értek a drámákhoz, de azok az igazi drámák, amelyekben a szereplők elmondanak egy-egy nagy monológot...

BEVÍZ Mind, anya?

ANYA Mind, kisfiam. Ilyen a dráma.

BEVÍZ *(leül a táskájára, az öreg odatelepszik melléje)* Akkor lássuk a monológokat.

FELESÉG Kezdhetem?

BEVÍZ Mindegy. Kezdheted akár te is.

FELESÉG Azt hittem...

BEVÍZ Mit hittél?

FELESÉG Azt hittem, örülsz...

BEVÍZ Dalolj, cicám, mindenki akar még valamit mondani!

FELESÉG Én... hol is kezdjem... a nő megfoghatatlan karakter. Itt vagyok én. Az egész világot gyűlölnöm kellene. És gyűlölöm vajon? A fenét gyűlölöm. Gyermekkor: rendezett, csendezett. Habos szoknyák, séták, torták... Az élet nyilván azért ad annyit gyermekkorban, hogy legyen mit visszavennie. Egyetemista koromban volt egy szeretőm. Arab volt, nem is volt a szeretőm, csak egy kicsit. Azóta nem tudom, mi a szerelem. Azóta tapogatózom, nem találok. Fizikailag nem jön létre bennem az állandóság. Ja, hogy veled, Dániel? Végül is te vagy a férjem, nem? Szó-szó, az elején még élveztem is veled. Jó volt. Vad voltál, nyers voltál. De hagyjuk is. Egy nő, ha magára ma-

rad, vagy kurva lesz, vagy szűzkurva, vagy mit tudom én.. Lehet, hogy tévedek. Magányos nő nincs. Magányos baszások nincsenek. Én nem vállaltam a magányt. Találtam szeretőket. Nem ellened. Miattad.

APÓS Unalmas vagy. Beszéljen más.

ANYÓS Annak idején, amikor megismertelek, Leonárd, bevallom, tetszettél. Akkor még nem voltam olyan idős, hogy a férfiakat csak anyaként tudtam megítélni. Nem volt pocakod, s volt humorod, ami azóta teljesen elveszett. Nagyokat zabáltál, csámcsogtál, büfögtél, kézzel piszkáltad a fogadat, üvegből ittad a bort...

BEVÍZ Pardon, nem rólam van most szó. Monológ, ugye...

ANYÓS Mi a monológ? Hogy mi az értelme az életnek? Én ilyeneket nem tudok megfogalmazni. Biztosan az, hogy éljen az ember.

IZABELL Beszélhetek én is?

BEVÍZ Csak beszélj! Hát nem mindegy?

IZABELL Amikor megismertelek, azt hittem, megpattan valami a mindenségben. Erős voltál, férfi, fáradt és gyámoltalan. A nők szeretnek gondoskodni. Felnéztem rád, mert okosabb voltál, mint én, és tapasztaltabb. Szinte minden átmenet nélkül a magadénak tudtál, egy szóval sem beszéltünk erről, sem akkor, sem később. Tulajdonod voltam, és jó volt úgy nekem. Minden olyan természetes volt. Én tudom, hogy nem leszek már nélküled boldog...

ANYÓS Hallgattassuk el a szimpátia-szónoklatokat! Le vele!

APA Csak hadd beszéljen. Én is beszélni szeretnék, állandóan. El akarom mondani, hogy hiába menekültem ki előletek, a Dél Csillaga alatt sem szabadultam meg a képtől: anyád ül veled a sámlin a Wekerle-telep egyik koszlott házában a tornácán, nem is int utánam, nem is átkoz, hátamon a nagy utazótáska, én elindulok, át a tengeren, visszanézek, és látom, hogyan húgyozod át a vatag pólyát...

BEVÍZ Apa, miért ez a monológ?

APA Azt mondtad, egy drámába monológok kellenek, melyekben filozófiai tartalmak nyernek kifejezést.

BEVÍZ Apa, a szeretet.

APA Ostoba kölyke! Fázom. Becsukom az ablakot. Nem hiszem, hogy ma összejönnek ezek a monológok. Na, szevasz. Légy jó, javulj meg!

BEVÍZ Apa, dehát döglesztő meleg van itt kint...

ANYA Nagy a zaj, a por.

BEVÍZ Dehát itt most nem jár senki...

ANYA Visszamegyek a sírba. Fájdalmat okoz ez a fenti világ.

BEVÍZ Mama, mondj még valamit!

ANYA Elhánytad a szemüvegemet. Keresd elő, kisfiam, hogy lássak, ha az Úris-
ten a színe elé szólít. Eddig sajnos nem tette meg. (*Ablak.*)

ANYÓS Igaz is. Be kell csukni az ablakokat. Akkor nem halljuk azt a nyomor-
roncot odalentről.

BEVÍZ Mama, megoldás ez...

APÓS Te ne utasítsd rendre az anyósodat szemtelen! (*Ablak.*)

FELESÉG Nem akarsz elmenni? Megkeseríted valamennyiünk életét! Hozzám már
hiába is jönnél.

SZERETŐ Lemegyek, haver, beverek, haver, bár nem is, haver, itt, ezek a drága nők
mindent feledtetnek. Ablak be, te meg csak pofázz odalent, haver!

IZABELL Drágám, az idő nagy úr. Én beleszerettem... itt...ebbe... érted... érzed...
már nem hiányzol, már nincs bennem a...

BEVÍZ Akkor vezesd magadba megint...

IZABELL Marha! (*Ablak.*)

DRÁGATE Látod, látod, az élet megy tovább, elmegy melletted, el a fejed felett, a
szíved fölött...

HENTES Közben aztán úgy alakult, hogy mi itt ketten, végül is, így alakult... hogy
mégsem a fiatal leányka, aki a maga kurvája volt, nem is kellett volna az az Éva Braun
(akit persze mindenképen feljelentek), viszont hamar összebarátkoztunk Drágate kis-
asszonnyal, egy pillantás, egy jó szó... ugye, nem kell itt magyarázkodni... Még talál-
kozunk, ha előbb nem, a bíróságon, apuskám...

(*Ablak, az utolsó is becsapódik.*)

BEVÍZ   És én? Velem nem marad senki?

ÖREG   Mondtam, hogy nagy balfasz vagy. Akarsz bemenni? Eredj!

(Zsivajgó tévések jönnek, élükön egy bájgúnárral.)

RIPORTER   Hol van? Félre! Maguk kicsodák? Vigyék innen ezeket az embereket! Kamera egy a teraszt. Kamera kettő állandóan engem. Benne vagyok, Sanyikám, a múltkor is lemaradt a fejem, baszd meg, amikor csináltuk azt a bábolnai mozit, Sanyikám legyen benne a fejem, baszd meg, mert kirúgatlak a picsába, Sanyikám... maga meg kicsoda, hogy kerül ide, miért nem vitték már el innen, én nem tudok ilyen zűrzavarban dolgozni, ki maga, mit keres ez itt, Sanyikám, ez a faszi itt, Sanyikám?

BEVÍZ   Én itt lakom. Maguk kit keresnek?

RIPORTER   Semmi köze hozzá. Egyébként az amerikai elnököt. Azt a fülest kaptuk, hogy itt tartózkodik, inkognitóban. Apukám, én mindenről kapok fülest. Én olyan vagyok, mint a bulldog, engem nem lehet lerázni. Én még mindenkivel csináltam riportot, akivel akartam. Azt állítja, hogy itt lakik?

BEVÍZ   Itt hát. Hol lakhatnék máshol. Itt én. Itt lakik mindenki, *apukám*. Még a pápa is itt lakik. Nézze csak!

(Az erkélyen valóban megjelenik az amerikai elnök és a pápa. A tévések rohángászni kezdenek, Bevíz a szívéhez kap, a biztonsági emberek rávetik magukat. A színelő után.)

*(A szín néhány percre még megvilágosodik. Beváz áll a kapu előtt. Az Öreg a földön ülve figyel. Beváz meglöki a kaput, az kinyílik. Belép. Ebben a pillanatban a falak is szétnyílnak, látjuk az **üres** szobákat. Távoli zúgást hallunk. A zúgás erősödik, szinte elviselhetetlen. Angyalok jelennek meg a szobákban, talán az ő szárnycsattogásuktól ered az elviselhetetlen zaj. Beváz ordítva jár közöttük, de nem halljuk a zajtól, mit kiabál. Beleveszik az ezüst szárnyú angyalok zúgó, néma kavalkádjába.)*

(A szín egy pillanatra ismét megvilágosodik. Az angyalokat már nem látjuk, csak a zajuk hallatszik. Bevíz sincs a színen. A nagy szárnyzuhogásban egye-dül üldögél a ház középső szobájának a padlóján az Öreg. Egy ötös dobál fel a levegőbe és kapkod el, szórakozottan.)